૭૮૬

બ અવને તઆલા.

ગમે હુસયન.

સૈયદુશ્શોહદા ઇમામ હુસયન (અલય) કે મસાયબમેં રિવાયતે સહીહા વ તારીખો સિયરે મોઅતબીરાહે મરતબ કરકે શાએ કી ગઇ.

લેખક અને પ્રકાશક,
મુન્શી સૈયદ મુસ્તુફા સૈયદ અલી.
નવસારી.

સને ૧૩૩૦ હિજરી. સને ૧૯૧૨.

પેહેલી બાર. નકલ ૧૦૦૦.

અમદાવાદ.
ધી ડાયમંડ જ્યુબિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમેં
પરીખ દેવીદાસ છગનલાલને છાપા.

કીંમત ૦-૫-૦.

૭૮૬

દીબાચા.

ગમે .હુસયન ય.અની .ખુદા પરસ્તોંકે દિલકાનુર ઔર ઇમાન વાલોંકે જીસ્મકી રૂ.હ કિતાબી સુરતમેં જુલ્વગરી કર રહા હય. ઇસ્કી રૂનુમાઈસે અગર જાન દરે.ગકી જાએ તો અફસોસ હય. ઇસમેં શુબ્.હ નહીં કે યહે કિતાબ અપને ત.ર્ઝમેં નઇ મગર પુરાને વા.કિ-.આત સ.હી.હાસે ભરી હુઇ. બયાનાત સચ્ચે, ત.હ.કી.કાત કામિલ, મ.જમુન પુરજોશ. અન્દા.જ દિલ.ખરાશ. .ખુદા ઇસ્કો મ.કબુલેઆમ કરે.

જીન સાહિબાંકો ઇસમેં .ગલતી ન.જર આય વોહ મુજકો ઉસ્કી ઈત્તીલાઅ ફરમાકર મમનુને મિન્નત બનાએ ફ.ક્ત.

નવસારી.
તા. ૧૭ .જીલહજ સને
૧૩૩૦ હિજરી
તા. ૨૭-૧૧-૧૯૧૨.

.ખાદિમે .કૌમ.

સૈયદ મુસ્તુફા સૈયદઅલી

ગ.મે .હુસયન.

બિસમિલ્લા હિર રહ્.માં નિર રહ.ીમ.

અલ્લા હુમ્મા સલ્લે અ.લા મુહ્.મ્મદિં વ વ ઇ.તરતેહી બ અ.દદ કુલ્લ મઅ.લુમિલ લક.

શઅ.ેર

સલામી ચશ્મ હય રોનેકો દિલ ખુકાકે લીયે,
જ.બાં હય વસ્ફે શહિન્શાહે કરબલાકે લીયે.

નાજ.રીનકો ત.અજ્જુબ હોગા કે માહે મુ.હરરમ સાલકા પહેલા મહીના હય ઔર ઇસીમેં રંજો.ગમ ? હાં સા.હબો ! ઇસ્કી એક .ખાસ ઔર ત.અજ્જુબ .ખે.જ વજહ હય. યહી વોહ મહીના હય જીસ્મે .હુ.જુર (સલ.) કે કુછહી બ.અદ .ખાસ આપકે એહલે બયત અતહારકે સાથ આપહીકી ઉમ્મતકે હાથોં એક અયસા દર્દનાક ઔર દિલસો.જ વાકિ.આ પેશ આયા જીસ્સે બ.ઢકર હમ મુસલમાનોકે લીયે દુનિયામેં કોઈ મુસીબત કોઇ સદમા કોઇ વાકિ.આ નહીં હો શકતા.

કૌનસા વાકિ.આ ? વોહ જીસ્કે હીરો રસુલે.ખુદા (સલા.) કે લાડલે .અલીમુરતુ.જા (રદી) કે લ.ખ્તે જીગર. ફાતિમા .જહરા (.અ.) કે નુરદીદા. હસને મુજતબા (.અ.) કે કુવતે બા.જુ સૈયદુસ્શોહદા, જનાબ [1]ઇમામ.હુસયન (.અલય.) હય.

---

૧. ઈમામ.હુસયન (અ.) મદીને મુનવ્વરામેં પાંચવી શ.અબાનકો સને ૪ હિ. મેં પયદા હુવે જબ .હુ.જુરેઅનવર રસુલેઅકરમ (સલ.)

કૌનસા વા.કિ.આ ? જીગર ગોશએ **રસુલુસ્સ.કો લયન** ઇમામ **.હુસયન** (રદી) કા અપને તમામ કુબે કેલોગોં ઔર યારો અનાસા-રકે સાથ વતનસે દુર દસ્તે કરબલામે તીનદિનકે ભુકે પ્યાસે બ.ડે .જુલ્મો જફાસે .કત્લ કીએ જાના.

ઉનકે ક.ડેલ જવાન શબીહે રસુલ (સલ.) બહાદુર સા.હબ.જાદે **ઇમામ.અલી અકબરકા** .અદુસે મુક.ાબિલા કરતે હુવે ઉનકે સામને દુશમનોંકી તલવાર વ નયજે. ખાકર ઘોડે.સે ગિરના. ઇમામકા ઉદ્દાલાના

કો .ખબર હુઈ તો તશરીફ લાયે. **શહ.જાદેકે** દહને મુબારકમેં અપના લુ-.આબે દહન ડાલા. બરકતકી દુ.આં ફરમાઇ કાનમેં અ.જાન કહેલવાઇ. ઔર **સાતમેં** રો.જ .અ.કીકા કીયા. દો યા એક મોટા તા.જા મેં.ઢા .જુ.બ્હે ફર-માયા. ઔર સર .હલ્ક. કરકે સરકે બાલકે હમ વ.જન ચાંદી સદક.ા કી. ઔર **.હુસયન** (.અ.) નામ રખા. .હ.જરત **ઉમ્મુલ ફ.જલને** આપકો ખિલાયા ઔર દુધ પિલાયા. આપકી કુનનિયત **અબુ.અબદુલ્લાહ** ઔર **લ.કબ .જકી. તૈયબ, સયદ,** ઔર **સિબત** વ.ગયરાં હય. બ.ડે ખુબ-સુરત જમીલ ઔર સા.હબે જમાલ ઔર **રસુલે અકરમ** (સલ.) સે બ-હોત મુશાબિહાથે. કુતુબે તવારી.ખો સિયર વ અ.હાદીસમેં લીખા હય કે સરસે કમર તક સૈયદના **ઈમામ.હસન** (.અ.) **આં.હ.જરત** (સલ.) કે બહોત મુશાબિહાથે. ઔર સીના યા કમરસે નીચે સૈયદના **ઇમામ.હુ-સયન** (.અ.) **સરવરે .આલમ** (સલ.) સે મુશાબિહાથે.

.હ.જરત ઇમામ.હુસયન (.અ.) બ.ડેહી .આબેદો .જાહિદ, કસી-રૂસ્સૌમ ઔર બ.ડે .હલીમ, કરીમ, સ.ખી, .ખલી.ક, .આલી હિમ્મત, જફાકશ. શીરીં .જ.બાં, બ.ડે ફસી.હો બલી.ગ ઔર બ.ડે શુજા.અેા સાબિર વ શાકિરથે આપને પચ્ચીસ .હજ મદીનેસે પાપ્યાદા કીએથે, આપકે ફ.જા યલો મના.કિબ ઔર માઅસર વ કરામાત કુતુબે અ.હાદીસો સિયર વ.ગયરામે બ કસરત મૌજુદ હય. સને ૬૦ યા ૬૧ હિજરીમેં જબકે ઉમર શરીફ ૫૪ યા ૫૮ સાલકી હુઇ કરબલામેં શહીદ હુવે. **ઇન્ના લિલ્લાહે વ ઇન્ના ઈલયહે રાજે.ઉન.**

ઔર અપને જા.નુપર ઉનકા સર રખના ઔર ઇસી .હાલતમેં ઉનકી રૂહ.કા અ.લાએ ઇલ્લી ઇનિકે પરવાજ. કરના.

નન્ને નન્ને બચ્ચોંકા અલઅ.તશકી ફરિયાદ કરના જ.નાબ .અબ્બાસ અ.લમદારકા દરિયાએ ફુરાતસે મશ્કમેં પાની ભરકર .ખયમેંકી તરફ઼ ઘોડેકો દૌડ.ાના મગર જા.લીમોંકે હ.મ્લોંસે સખ્.તસે સખ્.ત મુસીબતોંકે બઅ્.દભી મક.સદમેં નાકામિયાબ રહેના.

તીર ખ.વાર સાહ.બ જા.દે અ.લી અસગ.રકા એક શકી.કા તીર ખાકર બાપકી ગાદમેં તડ.પ તડ.પ કર જાં બહક.તસલીમ હોના. ઇન મુસીબતોં પર સબ્રો રજા.કા દામન હાથસે ન દેના. ઔર ઉસ વક.ત ઇમામકા પ્યારે બેટેકે લહુસે આલુદા હોજાને વાલે હાથોંકો મુંહ પર ફેરકર આસમાનકી તરફ઼ નજ.ર ઉઠાકર ફ઼રમાના "ખુ.દાવન્દા! હુ.સયન અબભી સાબિર હય ઔર તેરી મરજી. પર રાજી.."

વોહ મુબારક સીના જો ઇ.શ્કે. ઇલાહીકા ગંજીના થા જીસે રસુલે ખુ.દા (સલ૦) હમેશા અપને કલેજેસે લગાએ રહેતે થે વોહ મુનવ્વર ઔર ચમકતી હુઇ પેશાની જીસે .ખુદાકે પ્યારે નબી ચુમા કરતે થે.

રૂબાઇ.

ઇસ જીુબીંકો નબીને ચુમાથા, થી ચમક કયાહી ઉસ્કે ચહેરે પર.
ઉસ્કે માં બાપથે કુ.રયશકી જાન, ઉસ્કા નાના જહાનસે બહેતર.

જા.લીમાને બે દીનકા ઉનપર અપના નાપાક ઔર નજીસ ક.દમ રખકર ઇમામ મજ.લુમકો જાનવરોંકી તરહ.સે જીુબ્હે. કરના ઔર ઉસ જનાબકા સરેમુબારક નયજે. પર લટકાકર મુલ્કોં મુલ્કોં લીયે ફિરના ઔર કુ.રઆને નાતિક.કી ઘ્હે બેહુ.રમતી કરના. ન.અશકો ઘોડે.ાંસે પામાલ કરના. વા મુસીબતાહ. એક કમજો.ર બીમાર ઔર ચંદ રાંડોં ઔર ચંદ યતીમ બચ્ચોંકે સિવા કોઇ ઉસ જનાબ મજ.-

ઘુમક્ક રોને વાલાબી ન હોના ઔર નહી ઉન યતીમોં ઔર બેકસોંકા કોઈ માતુમ પુરસી કરનેવાલા. હાય ઉનકે એહલે બયતકા કૈદી બનાએ જાના. ઉનકી બેહુરમતી વ બેપરદગી ઉનકો ઉંટ પર બિઠાકર શામકી તરફ લેજાના. ઔર એક બીમાર નહીફ, લાગિર, ગમજદહ, રંજુર, ખસ્તાજીગર, શકિસ્તા ખાતિર સૈયદુસ્સાજે દીન ઇમામ જયનુલ આબેદીન (રદી.) કા ઉંટકી મહારથામે આગે આગે ચલના. આહ સદ આહ સુલતાને દારયન શહનશાહે કવનેનકે લાડલે નવાસેકી નઅશકા બજીજ. ઇસ્કે કે દિનકો ધુપ ઔર રાતકો શબનમ નિગેહબાનથી ઔર કોઇ પુરસાન ન હોના ઔર ઇસ કસમપુરસીકી હાલતમેં તિન દિન યા ચાલીસ દિન તક બે ગોરો કફ્ન એક મયદાને કયામત નશાનમેં પડેં રહેના. વા વયલા વા મુસીબતાહ.

રૂબાઇ.

હોસકે જીતના શેલેતુ અય ચશ્મ, કોન રોવેગા ફિર શહીદોંકો.
પાસ જાલિમકે ખીંચતે લાઈ, મૌત અય વાય ઇનિ અઝીઝોંકોં.

આ યહી હંય મહબુબે ખુદાકે પ્યારે નવાસે જીનકી શાનમેં હુઝુરને " હુસયન મુજસે હય ઔર મંય હુસયનસે હું ફરમાયા.

ઇનહીકે બારેમેં સરવરે આલમ (સલ૦) ને ફરમાયા " ખુદાવન્દા મંય હુસયનસે મુહબ્બત રખતાહું ઔર ઉસે પ્યાર કરતાહું તુભી ઉસસે મુહબ્બત રખ ઔર પ્યાર કર. અય ખુદા જો હુસયન સે મુહબ્બત કરે ઉસસે તુભી મુહબ્બત કર ઔર પ્યાર રખ, હુસયન મેરી અવલાદમેંસે એક અવલાદ હય. "

ઇનહીકે હકમેં ઇરશાદ હુવા " જીસે જન્નતકે નવ જવાનકે સરદારકો દેખના ખુશ લગે વોહ હુસયન ઇબ્ને અલી (રદી.) કો દેખે. "

યેહે વહી હંય જીનકે રોનેસે રસુલે અકરમ (સલ૦) કો રૂહી.

તકલીફ હોતીથી ઔર રાતોંકો દરે ફાતિમા તક આકર ખ઼ાતુને જન્નત કો ફરમાયા જાતા થા કે "હુસયનકો રૂલાયા ન જાય. ઇસ્કે રોનેસે મેરે દિલકો સદમા હોતા હય."

વ્હે વહી હંય જીનકી ઇજા઼ દહી વ દુશ્મની રસુલે ખ઼ુદા (સલ૦) ઔર ખ઼ુદાએ દોજહાનકી દુશ્મની વ ઇજા઼ દહી હય.

વ્હે વહી હંય જીનકા મરકબ (સવારી) દોશે રસુલ થા. યહી હંય શાહ સવારે દોશે નબી (સલ૦)

યહી હંય જીનકા ગહવારા જનાબ જીબરીલે અમીં (અ) હિલાયા કરતેથે.

વ્હે ઉન્હી લોગોંમેંસે હંય જીનકો સૈયદુલ અંબીયાને અપને મર્જે઼ મૌતમેં બરસરે મીંબર ફરમાયા કે "મુસલમાનો! મંય તુમમેં દો ચીજે઼ં છોડે઼ જાતા હું મેરે બ઼અદતુમ ઇન્હીકે સાથ તમુસ્ક કરના. કુ઼રઆને પાક ઔર મેરે કુંબેકે લોગ ઔર અવલાદે અતહાર."

યહી હંય "કુ઼રઆને નાતિ઼ક" અફસોસ જા઼લિમોંને કુ઼રઆને નાતિ઼કકી ક્યસી બેહુરમતી ઔર કયા કયા બેઅદબીકી હ઼ય રૂ઼હે રસુલપર કયા કુછ ગુ઼જરી હોગી.

સા઼હબો! ઇસ જાનકાહ સદમેસે બ઼ઢકર કોઇ ગ઼મો અલમ મુસલમાનોંકે લીયે હોસકતા હય? હરગિ઼જ નહીં. યહી વજેહ હય કે ખ઼ાસ કર જબ માહે મુ઼હરમ આતા હય તો વ્હે દિલસો઼જ વાકિ઼યાત હમારે પેશે ન઼જર હોકર હમેં મ઼ગમુમ વ મ઼હ઼જુંકર દેતે હંય.

હ઼કીકત વ્હે હય કે ઇસ સરતાસર મુસીબતકે વાકિ઼એકો તે રહસો બરસ હોતે હંય મગર આજભી જીસ ઘ઼ડી વ્હે દર્દ અંગે઼જ દાસ્તાન યાદ આજાતી હય યા બયાન કી જાતી હય તો ખ઼્વાહ મ઼ખ઼્વાહ જીભર આતા હય. દિલકે ટુક઼ડે હોજાતે હંય. કલેજા મુંહકો આતા હય. આંખે બહે ચલતી હંય. દિલ કાંપ ઉઠતા હય. ઔર ક્યું

નહો? વ્હે વાક઼િઆહી અયસા હય જીસ્કે સુનનેસે દિલ ક઼ાબુમેં રખનેકા ત઼હમ્મુલ નહીં બાક઼ી રહેતા.

મુસદ્દસ—શેર બકરીસે ન ઔર આગસે પાની કરતા.
ગુલસે ગુલચીન ન બદ શકલસે માની કરતા.
વોહ કીયા જો ન કભી દુશમને જાની કરતા.

ઇમામ મ઼જલુમકી શહાદતકી દાસ્તાન પુરી પુરી મન વ ઼અન બયાનકી જાએ ભલા ઼જબાનકો ઇતની ઼કુદરત ઔર દિલમેં ઈતની તાક઼ત કહાં? તાહમ હમ યહાંપર ચન્દ મુ઼ખતસિર મગર દર્દ અંગે઼જ વાક઼િયાત બયાન કરેંગે. કે સૈયદુશ્શોહદાકી શહાદતકી ખબર ઉનકે ધરવાલોંપર મ઼ખફી નથી. બલ્કે ચુંકે વ્હે શહાદત ઼જહરીઆ (ખુલ્લમ ખુલ્લાહોનેવાલી) થી ઇસલીયેકાર સાજે એ નયા઼જને પહેલેહી ઇસ વા઼ક઼એકી ઼ખબર **રસુલુલ્લાહ** (સલ૦) કોદે રખીથી. ઔર ઼હુ઼જુરને ઔરોંકો, ચુનાંચે ઇસ બારેમેં બહોતસી અ઼હાદીસ મન઼કુલ હંય

જવાબ **અનસ** (રદી) સે મરવી હય કે એક દિન ઼હુ઼જુરપુરનુર (઼અ) ઉમ્મુલ મોઅમીનીન **ઉમ્મે સલમા** (રદી.) કે ઘર તશરીફ઼ ફ઼રમાયે કે મીંહકે ફ઼રીસ્તે **મીકાઇલ** (઼અ.) ને આપકી ઼જ્યારતકો ઼હા઼જીર હોનેકી ઈજા઼જત તલબકી. આપને બુલાલીયા. ઔર ઉમ્મુલ મોઅમીનીનસે ફ઼રમાયા "તુમ દરવા઼જેપર રહો, દેખો! કોઇ આને ન પાએ." ઉમ્મુલ મોઅમીનીન દરવા઼જેપરથી કે સા઼હબ઼જાદે ઈમામ **હુસયન** (઼અ.) તશરીફ઼ લાએ. ઉમ્મુલ મોઅમીનીનને રોકા, મગર વ્હે કબ રૂકતેથે ઼જબરદસ્તી (લ઼ડભિ઼ડકર) અંદર ઘુસ ગએ. ઔર ઼હ઼જરતકે પાસ જાકર ઉછલ કુદ કરને લગે. ઔર એક રિવાયતમેં હય કે હુ઼જુ઼રકે શીકમે મુબારક પર લોટપોટ કરને લગે. આપ ભી ઉન્હેં ગોદમેં લેકર પ્યાર કરને લગે. ફ઼રીસ્તેને અ઼ર્જ઼કી "યા રસુલુલ્લાહ આપ ઇનસે મુહ઼બ્બત કરતે હંય?" ઼હ઼જ઼રતને ફ઼રમાયા

"હાં" ઉસ ફ઼રીશ્તેને કહા "અન કરીબ આપકી ઉમ્મત આપકે ઇન સાહ.બજા.દેકો ક.તલ કર ડાલેગી. ઔર આપ ચાહેં તો મંય વોહ જગેહભી દિખાદું જહાં ઇનકા મક.તલ હય" ફ઼િર ઉસ ફ઼રિશ્તેને ઉસ મુક.ામકી સુર્ખ. મટ્ટી લાકર દી ઔર હ.જ.રત ઉમ્મે સલમા (રદી.) ને ઉસે અપને કપડે.મેં બાંધ લીયા.

ઉમ્મુલ ફ઼.જલ બિન્તે હ.ારિસ ફ઼રમાતી હંય કે "મંય ઇમામ .હુસયન (.અ.) કો .હુ.જુરકે પાસ લે ગઇ ઔર આપકી ગોદમેં દે દીયા. ફ઼િર જો ઇધર દેખતી હું તો આં .હ.જરત (સલ.) કે ચશ્મે મુબારકસે આંસુ જારી હંય ફ઼િર ફ઼રમાયા કે" જીબરીલ (.અ.) ને મુઝે .ખબર દી હય કે મેરી ઉમ્મત મેરે ઇસ લ.ખ્તે જીગર કો શહીદ કરેગી ઔર મુઝે ઉસ મુક.ામકી સુ.ર્ખ મટ્ટી દી હય.

બુખ.ારીને અપને તારીખ.મેં રિવાયતકી હય કે હુ.જુ.રને ફ઼રમાયા "મેરા યેહ બેટા .હુસયન ઉસ જ.મીનમેં જીસે કરબલા કહા જાતા હય ક.તલ કીયા જાયગા તો જો તુમમેંસે ઉસ દિન મૌજુદહો વોહ હુ.સયનકી મદદ કરે."

ઔર મરવી હય કે જબ હુ.જુ.રને જીબરીલે અમીં (અ.) સે ઇસ સાનહ.એ ક.યામત ખે.જ.કી ખ.બર સુની તો પુછાકે "અય અમીનુલ્લાહ યેહ તો કહો ઉસ દિન મંય હોઉંગા ?" જીબરીલ (અ.) ને અ.ર્જ. કીયા "નહીં" સરકારને પુછા "અ.લી મુરતુજા. ઉસ દિન હોંગે ?" અ.ર્જ. કીયા "વોહભી ઉસ દિન ન હોંગે" આપને પુછા. "ફ઼ાતિમા" જીબરીલે (અ૦) ને કહા "ઉસ દિન વોહભી ન હોંગી." હુ.જુ.ર રો.એ ઔર ફ઼રમાયા "અય અ.ખી જીબરીલ (અ૦) જબ હમ લોગોંમેંસે કોઇભી ન હોગા તો ફ઼િર ઇન ગરીબોંકા માતુમ ઔર ઇનકી તઅ.જીમ કૌન કરેગા ? (આહ) ઉનકો રોએગા કૌન ?" જીબરીલે અમીં (અ.) ને ફ઼રમાયા યા રસુલુલ્લાહ યેહ

વોહ વાકિ.આ.ા હોગા કે આપકી ઉમ્મતકે લોગ ક.યામત તક ઉન મજ.લુમોંકો રોએંગે. ઔર ઉસ દિન (યોમે શહાદત) આહુવાને દસ્તી (ઉન્કે ગ.મમેં) અપને બચ્ચોંકો દુધ નહીં પિલાએંગે."
ઔર જનાબ **અમીરૂલ મોઅમીનન અ.લી મુરતજા.** કરમલ્લા વજહુસ્શરીફભી ઈસ વાક.એસે ખુ.બ આસુાહ થે.

મરવી હય, **અ.લીએ મુરતુજા.** (અ.) **ઉ.મર બિન્ને સઅ.દકો** ફરમાયા "ક્યું કર જબ કે તુ એક અયસી જગેહ હોગા. જહાં તુઝે જન્નતો દોજ.ખ.મેં ઇખ.તેયાર દીયા જાયગા તો તુ દોજ.ખ.હીકો અખ.તેયાર કરેગા."

લિખ્ખા હય કે જબ જ.યાદ શકી.ને **ઉ.મર બીન્ને સઅ.દકો** લશકર લેકર ઇમામસે જીદાલો કિ.તાલકે લીએ જાનેકો કહા તો પહેલે ઉસને ઉ.જ્ર. કીયા ઇબ્ને જ.યાદને કહા. તુ ઇમામસે લડ. ઔર ઉન્હે ક.ત્લ કર યા રયકી હુ.કુમતસે બાજ. આ. **ઉ.મર બીન્ને સઅ.દકો** રયકી હુ.કુમત છોડ.ના ગવારા ન હુવા ઔર ઇમામકો ક.ત્લ કરના ઇખ.તેયાર કીયા. પસ જનાબ અમીરકા ફરમાના બહોત ઠીક હુવા.

ગ.રજ. યહે કે **સરવરે અ.ાલમ** ઔર જનાબ **અમીર** બલ્કે તમામ કુ.નબેકે લોગોંકો ઇસ વાકિ.અ.ાકી ખ.બર થી ઔર ખ.વાસે સહ.ાબી ઇસસે મતલઅ. થે.

ચુનાંચે વોહ વક.ત યઅ.ની ઇમામકી શહાદતકા જ.માના સને ૬૦ હિ. મેં જબકે યજી.દ પલીદ તખ.ત પર બયઠા આ પહોંચા. ઔર આપકો તરહ. તરહ.કી તકાલીફ વ મસાએબ શુરૂઅ હો ગય.

ઈમામકી પહેલી મુસીબત વતન છોડ.ના ઔર મદીના તૈયબાસે મક્કએ મોઅ.જ.જ.મા ચલે જાના.

કહેતે હંય કે જબ અ.ામિલે યજી.દને ઇમામસે યજી.દકી બયઅ.ત કરનેપર ઇસરાર કીયા તો આપને યહાંસે મક્કએ મોઅ.જ.જ.મા

ચલે જાનેકા ઇ.જ.મ કીયા ઔર અપની સાહ.બજા.દી ફાતિમા (રદી.) સુ.ગરા ઔર ભતીજે .હસને મુસન્ના ઔર ભાઇ મુ.હમ્મદ બીન્ને .હનીફા (રદી.) કોયહીં છો.ડા. ઔર બા.કી તમામ એહલે બયતકો સાથ લીયા.

લિખા હય કે ચોથી શ.અબાનકો ઇમામને .કસ્દે સફર ફર-માયા. ઔર અપને જદ્દે અમજદકે રૌ.જએ અનવરપર રૂ.ખસતકે લીયે .હાજિર હોકર .ખુબરોએ ઔર અલવિદા.અ કહા ઔર ગોયા .જબાને .હાલસે મ.જમુને રૂ.ખસતકો યું અદા કીયા.

ન.જમ—હમ સમઝતે રહેગી યેહ સ.આદત હમકો,
ય.અની ઇસ રૌ.જએ પુરનુરકી .ખિદમત હમકો.
યેહ ન સમઝેથે કે અ.અદાકી બદ અન્દેશીસે,
મર.કદે જદસેભી હોજાએગી ફુરક.ત હમકો.
હમપર અયસાભી કોઈ રો.જ સિયાહ આયેગા,
હોગી દુશવાર મદીનેકી અ.કામત હમકો.
અબ યેહ હય .અ.ર્જ મેરી આપસે યા.ખત્મ રસુલ
સફરે મુલ્કે .અજમકી હો ઇજા.જત હમકો.
આજ હમ મર.કદે અ.કદસસેં જુદા હોતે હય,
કલ સરોતનમેં ન.જર આયગી ફરકત હમકો.

અલ.ગર.જ ઇમામ .હમ્મામને મદીનએ તૈયબાસે શબાશબ્દ મક્કએ મો.અ.જજમાકો સફર કીયા.

શએર—.હુસયન યું હવે અય મુ.જરઈ વતનસે જુદા.
કે જયસે બુલબુલે નાશાદહો ચમનસે જુદા.

ઔર ઇમામકી દુસરી મુસીબત મક્કેસે કુફેકા સફર ઔર રા-સ્તેકે વાકિ.આત હંય.

આપ મદીનેસે હિજરત કરકે મક્કેકો આય. ઔર સમઝાથા

કે .ખયર યહીં બયઠકર અલ્લાહ અલ્લાહ કરેંગે મગર ત.કદીરકા લિખા કુછ ઔરહીથા ભલા અયસા કયુંકર હોતા.

બયત—વોહ દાના કૌનસા દાના હય જો પિસનેસે બચતા હય,
લગી મોહરે ફના સબપર .ખુદાકે કાર.ખાનોંકી.

ચુનાંચે જબ **કુફીઓંને** આપકે કુફે તશરીફ લાનેપર બે.હદ ઇસરાર કીયા, ઔર આપકે ચચા .જાદ ભાઈ .હ.જરત **મુસલિમ બિન્ને.અ.કીલ** (રહી.) તશરીફ લે ગએ. ઔર આપને કુફેમેં રહેકર ઈમાકકી તરફ કુફીયોંકા મયલાન દેખકર ઇમામકો .ખત લિખા કે આપ તશરીફ લાઇએ. તો ઇમામને કુફેકા ઇરાદા કીયા. મુ.હિબ્બીને બહોત રોકા ઔર .ઇ.જમે કુફાસે મન.અ કીયા. **અબુવાકિદ લયસી** ઔર **જાબિર બીન્ને .અ.બદુલ્લાહ** ઔર **અબુ સ.ઇદ .ખદરી** (રદી.) સ.હાબી રસુલુલ્લાહ (સલ.) ઇસ ઈરાદેસે બહોત માને.અ આય. **.ઉમર બીન્ને હારિસ બીન્ને .હુશ્શામ** આએ ઔર ફરમાયા "મંયને સુનાહય આપ **.એરા.ક**કા ઈરાદા કરતે હંય. અયઇબ્ને રસુલુલ્લાહ (સલ.) મંય આપકા નાસે.હ હું. આપકો મન.આ કરતાહું કે **.એરા.ક**કા ઇરાદા ન કીજીએ. આપ અયસી જગેહકા ઈરાદા કરતે હંય કે જહાં **ય.જીદ**કે .ઉમ્માલ વ ઉમરા મૌજુદ હંય. ડરતાહું કે કહીં દુશમન આપકો ગુ.જન્દન પહોંચાએં" ફિર **.અબદુલ્લાહ ઇબ્ને .અબ્બાસ** (રદી.) તશરીફ લાએ ઔર બહોત સમઝાયા. .ગર.જ ઇસી ત.રહ દોસ્તદારાને નુબુવતને **ઇમામ**કો ઇસ કસ્દસે બહોત રોકા ઔર કુફીઓંકી બેવફાઇ (જો જનાબ અમીર (.અ.) કે સાથ પેશ આઇથી) યાદ દિલાઇ મગર .ક.જાએ સબપર .ગાબિલ આઇ. ઔર મુ.કદ્દરને ઇમામકો કિસીકે મશવિરેપર .અમલ ન કરને દિયા.

શા.એર—.ક.જાએ ઇલાહીમેં જો લિખ ગયા.
નહીં કોઇ હરગિ.જ ઉસે છિલતા.

ઇમામને સબકો જવાબ દીયા ઔર ફરમાયા "બેશક આપ લોગ મેરે સચ્ચે નાસિ.હ ઔર હમદર્દ હંય મગર ભાઇ મુસલીમ વહાં જા ચુકે હંય ઔર ઉન્હોને મુઝે બુલાયાભી હય. ઔર મંય વ.અદાભી કરચુકાહું. દુસરે મંયને અપને પિદરે બુજુર્ગવારસે સુનાથાકે .હુ.જીરજદ્દે અમજદને ફરમાયા "ક.અબેમેં એક મેંઢા જીબ્.હે હોગા. જીસ્કે બા.ઇસ બયતુલ્લાહકી બે.હુરમતી હોગી" ઇસલિયે મંય ડરતા હું કે કહીં મંયહી ન વોહ મંયઢા હું. ઔર મેરી વજહસે ક.અ-બેકી બે.હુરમતી હો.

જબ ઇમામને કીસીકે કહેનેપર .અમલ ન કીયા ઔર કુફેકા મુસમમમ .કસ્દ કરલીયા તો તમામ લોગ બહોતહી મ.ગમુમ વમ.હ.જું હુવે (ઔર ડરતેથે કે .જાલીમીન આપસે મકા.તિલા ન કરે.) ઇબ્ને .ઉમર (રદી.) ગલે લગાકર બહોતરોએ. .અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને .અ-બ્બાસ (રદી.) ને ફિર બહોત સમઝાયા. ઔર કુફીઓંકી દગ.બાજી જો અમીરૂલ મોઅમીનીન ઔર ઇમામ .હસન (.અ.) સાથ હુઇ યાદ દિલાઈ. ઈમામને વહી જવાબ દીયા. ફિર ઇબ્ને .અબ્બાસને એહલો .અયાલકે સાથ લેજાનેસે મન્.આ ફરમાયા. ઇમામને ફરમાયા "ઇન્હેં કિસપર છોડું" અલમુખ્.તસર (અકસર રિવાયતોંપર) આઠવી .જીલ.હજકો ઇમામવાલા મુકા.મ મ.એ એહલે બયતો અતહાર મક્કેસે કુફા રવાના હુવા. .ખુદાકી .કુદરત કલ .હજહય લોગ દુર દરા.જસે જૌ.ક જૌ.ક હજકે લીયે આરહે હંય. ઔર ઇમામ .હુસયન આજ આઠવીંકો મક્કેસે કુફા જા રહે હંય. અલ્લાહ અલ્લાહ વોહ ઈમામ જી-ન્હોંને મદીનેસે પચ્ચીસ હજ પાપ્યાદા કીયેથે, વોહ કલકા .હજ છો-.ડકર આજ .એરાકકા સફર કરતે હંય, આખિર ક્યું? શૌકે જહાદત. યહી શૌ.ક ઇમામકો કલતકભી ઠહેરને નહીં દેતા. યહી આપકો કરબ-લાકી તરફ કશાં કશાં લીએ જાતા હય.

ન.જમ—મુજદો ન ફ્રિક ન તદબીર લીએ જાતી હય,
કરબલા તક મુઝે ત.કદીર લીએ જાતી હય.
કુફીયોંકી હય મુઝે ન્હે કશીશે મહેમાની,
યા શહાદત હય ગુલુગીર લીએ જાતીહય.
કા.સિમો અકબરો .અબ્બાસકો ત.કદીરે અ.જલ,
બહેરે વ.કેફે દમે શમશીર લીયે જાતી હય.
તિફલે અસ.ગરકોભી આ.ખિર કદે અંદાજ .ક.જા,
અ.જ બરાએ હદફે તીર લીયે જાતી હય.
પુછલો .જુલ્ફે મુસલસલસે હુમારીકે .ક.જા,
પાએ .આબિદ પએ .જન્જીર લીએ જાતી હય.

ઔર મુનજમીલા ઔર મુસીબતોંકે ઇમામકા .ફરીબે કુફા પહોંચકર જનાબ મુસલિમકી શહાદત, ઔર કુફીઓંકી બેવફાઇકી .ખબર સુનના હય. જબ ઇમામકા કા.ફિલા જબાલામેં પહોંચા ઔર હ.જરત મુસલિમ બીજો .અ.કીલકી શહાદતકી .ખબર સુની ઔર કુફીઓંકી દ.ગાબાજીકા .હાલ મ.અલુમ હુવા તો આપકો કમાલ .હિ.જનો મલાલ હુવા. ઔર બ.અ.જ સાથીઓંકી રાયસે ઇમામને પલટનેકા .કસ્દ ફરમાયા. મગર જનાબ મુસલીમ (રહ.) કે ભાઇયોને કહા કે "હમતો પલટેંગે નહીં અપને ભાઇકે .ખુનકા બદલા લેંગે. ઔર મારેંગે યા મારે જાએંગે. "ઇમામને ફરમાયા" ફ્રિર તુમ્હારે બ.અદલુત્ફે જીન્દગી કયા? હમભી તુમ લોગોંકે સાથ હંય."

અ.જીન જુમ્લા ઇમામકા હુરસે મિલના ઔર મુકા.મે કરબલામેં ઉતરના (ઔર તમામ વા.કિયાત).

ઇમામકા કા.ફિલા જબ ઉસ મુકા.મ પર પહોંચા જહાંસે કુફા દો મન્જી.લ પરથા. વહાં આપકો હુ.ર બિન્ને રયાહી હજા.ર સવાર જ.ગજોકે સાથ મિલા. જીન્હે ઇબ્ને જ.યાદ બદનિહાદને ઇમામકી

ગિરફ્તારીકે લીયે ભેજાયા. હુ.રને અ.ર્જ. કીયા " મુઝે ઇબ્ને જ.યાદને ભેજા હય કે આપકો જહાં પાઉં મહ.ાસિરા કરલું ઔર ઉસ્કે પાસ લે જાઉં યા મક.ાતિલા કરૂં, ઔર વલ્લાહ મંય દિલસે ઇસ કામકો બુરા સમઝતા હું મગર .હાકિમકે હુ.કમસે મજબુર હું."

કહતે હંય કે આપને ઉસ મુક.ામકા નામ પુછા મઅ.લુમ હુવા "કુરબલા" ઇમામ સમઝ ગયે ઔર ફરમાયા સદક. રસુલુલ્લાહ (સલ.) અર્જે. કરબો બલા.

નજ.મ.

યહે વહી વઅ.દીએ ક.યામત હય, જીસ જગેહ વઅ.દએ શહાદત હય.
યહે વહી કરબલા હય જીસ્કી ખ.ાક, દેખકર રોએથે શહે લવલાક.
એક દિન જીબરઇલ આએ થે, મુસ્તે ખ.ાક ઉસ જગેહકી લાએથે.
દેખકર સાફ સુર્ખ. રંગ ઉસકા, રોકે ફરમાતે થે રસુલે ખુ.દા.
મુજકો ઇસ ખ.ાકને કીયા બેચેન, ઇસમેં પાતાહું બુએ ખુ.ને હુ.સયન.
આજ તક.દીર ઇસ જગેહ લાઇ, સાઅ.તે ક.ત્લ હમકો પેશ આઇ.
કરબલા હય યહી મુક.ામે બલા, હો ગયાં આબે તેગે. ખુ.શ્ક ગલા.
કલ વોહ દિન આયગાકે એહલે હ.રમ, હાં અસીરે સિયાહે ના મહેરમ.
કલ મેરા સરહય ઔર નોકે સીનાં, ઔર હ.રમ હોંગે સુએ શામ રવાં.
કલ મેરા ખુ.ં બહેગા સહેરામેં, તને બેસર રહેગા સહેરામેં.
કલ નબી કરબલામેં આએંગે, એક શીશેમેં ખુ.ન ઉઠાએંગે.
મેરે એહલે હ.રમકો અય મૌલા, સબ્ર દે ઇન મુસીબતોંપે સદા.

ઇમામને વહીં ખ.યમા નસબ કરનેકા હુ.કમ દીયા ઔર વહીં પડ.ાવ હુવા.

લિખા હય કે સાતવીં મુહ.રરમકો ઉ.મર બિન્ને સઅ.દ મએ. લશકર કરબલામેં પહોંચા. ઔર ઇમામકે ખ.યમેકે મુક.ાબિલ અપને લશકરકા પડ.ાવ ડાલા ઔર ફુરાત પર ફૌજ બિઠાદી કે

હુ.સયન (અ.) કે ખ.યમેમેં પાની ન જાને પાએ. ઇમામકે ખ.ય-મેમેં કુછ ખાનેકોભી ન રહા ઔર પાનીભી નદારદ હોગયા. ભુકો પ્યાસકી શીદતસે તમામ એહલે બયત અતહાર ઔર યારો અનસારકા હ.લ તબાહ થા. છોટે છોટે બચ્ચે પ્યાસસે તડ.પતેથે. આહ સાકિ.એ કવસરકી અવલાદ આજ એક પાનીકે ક.તરેકો મહે.તાજ.

અશઆ.ર.

અય ચર્ખે. કજ નિહાદ યહે કયાં ઇન્કિ.લાબ હય,
કિસ ખ.ાન્દાંપે સિતમે બે હિ.સાબ હય.
આતિશ જ.ની હય ખ.યમએ ગરદું પનાહમેં,
જીસ્કે દરેકરમસે જહાં કામિયાબ હય.
અય ચશ્મે નર બહાદે કોઈ ચશ્મએ પુર આબ,
રોના મુસીબતે શહેદીં પર સવાબ હય.

કહેતે હંય કે બુરીર બિન્ને .હુ.જીર હમદાનીને જો ઇમા-મકે જાંનિસારોંમેં થે. ઔર બડે. અ.ાબેદો જા.હિદ ઔર મુત્તકી.થે ઇમામસે અ.ર્જ. કીયા કે “ ઇબ્ને સઅ.દ મેરા પુરાના દોસ્ત હય મંય ઉસસે જાકર પાની માંગતા હું. શાયદ મેરે ખ.ાતિરસે દે દે “ ચુનાંચે યહે ઇબ્ને સઅ.દકે પાસ આકર બયઠ ગયા. ઇબ્ને સઅ.દને કહા ? “ ભાઈ બુરીર ! કયા મંય મુસલમાન નહીં હું જો તુમને સલામ ન કીયા ?” હજ.રત મૌસુફને ફરમાયા “ તુફ હય તેરી મુસલમાની પર કે એહલે બયત રસુલુલ્લાહ (સલ.) પ્યાસસે તડ.પેં ઔર ઉન્હેં એક કતરા પાની ન મિલે કયા યહી મુસલમાની હય ?

શ.એર—મુસાફિરોંકો નદી એક બુંદ પાનીકી,
બુલાકે ઘરમેં .ગર.જ .ખુબ મહેમાનીકી.

અફસોસ યહે ફુરાત જીસસેતુ તેરા લશકર, કુત્ત સુવર, સબ સયરાબહોં ઔર એહલે બયતે નબી તિશ્ના લબ રહે ઔર તુ એક .ક-તરા પાની ઉન્કે .ખયમેમેં ન જાને દે.

શ.ઍર—આદમીકો આદમી તરસાય પાનીકે લીયે,
વ્હે સિતમ ઇસ ચ્યાર દિનકી .જીન્દગાનીકે લીયે.

.ઉમર બિન્ને સ.અદ શરમિન્દા હુવા ફિર બોલા. "બુરીર મંય .ખુદ જાનતા હું કે .હુસયન (અ.) કો .કત્લ કરના (યા ઉનકો અ.જીયત દેના) બ.ડા ગુનાહ હય. ઔર ઉનકે કાતિલકા ઠિકાના દો.જખ હય. ઔર મંય દિલસે કભી ઉનકો કત્લ કરના પસંદ નહીં કરતા. સબસ.હી મગર .કયા કરૂં, અગર અયસા ન કરૂં તો રય (શહેર) કી .હુકુમતસેં દસ્ત બરદાર હોના પ.ડતા હય ઔર રયકી હુ-કુમત છો.ડના મુઝે હરગિ.જ ગવારા નહીં."

કહેતે હંય કે .જાલિમોંને યહાંતક શકા.વત વ સંગ દિલીકો રાહ દિયા કે બિલ્લોરકે પ્યાલેમેં પાની ભર ભર કર (દુરસે) ઇમામ .હુસસન (.અ.) કો દિખાતેથે ઔર .હ.જરત ઈમામ મ.જલુમ ઉનસે અપને જદ્દે અજમદ .હ.જરત સરવરે આ.લમ (સલ૦) કા વાસ્તાદેકર વોહ પાની માંગતે લેકિન કીસીકો ર.હમ ન આતા. ઔર મુ.હિબ્બીને એહલે બયતને જામેં બિલ્લુરમેં પાની પીના મકરૂહ વ-.ખિલાફે અદબ જાના હય.

અ.જીન જુમલા દસવી મુ.હુરમકી ભયાનક રાત (જીસ્કી બલા.ખે.જ સુ.બ્હકો વ્હે .ક્યામત બરપાહુઈ એહલે બયતે મુસ્તફ્ફવી પર વ્હે રાતભી કુછ .અજબ મુસીબતકી રાત ગુ.જરી .ખ્વાબોંકી કસરત થી એહલે .હરમ બાર બાર ચોંકકર ઉઠ બયઠતેથે. એક બાર .જ-યનબ (રદી.) ઘબરાકર ઉઠીં ઔર ઈમામકો પુકારા. ઈમામને ફર-માયા "હાં બહન જાગતા હું અભીમંયને એક .ખ્વાબ દેખા હય" .જયનબ (રદી.) ને ફરમાયા "ભાઇ મંયનેભી અભી એક .ખ્વાબ દેખા હય." દેખા કે .હ.જરત વાલિદયે માજીદા (સૈયદતુનાવસા) (.અ.) ઇસ મયદાનમેં તશરીફ લાએ હંય. ઔર અપની .જુલ્ફે

મુબારકસે .જમીનકો સાફો પાક કરતી હંય. મંયને .અ.ર્જ કીયા કે "અમ્માં જાના આપ કહાં તશરીફ લાઈ ઔર ય્હે ક્યા કરતી હંય ?" ફરમાયા „ કલ મેરા બેટા .હુસયન ઇસ મુકા.મપર .કતલ કીયા જાયગા. ઈસ લીયે ય્હે .જમીન પાકો સાફ કરતી હું" ઇમામને ફરમાયા "મંયનેભી અપને જદ્દે અમજદ (સલ૦) કો દેખા કે તશરીફ લાએ હંય ઔર મુઝ ગલે લગાકર ફરમાતે હંય .ખુદાવન્દા .હુસયનકો સબ્ર .અતા કીજે!"

જબ સુ.બ્હે નમુદાર હુઈ તો દુશમનોંકી તરફસે જંગકા તકા.જા હુવા ઔર કુસ્તો .ખુનકા બા.જાર ગર્મ હુવા. કહેતે હંય કે ખા.ન્દાને [1]નુબુવતમેં સબસે પહેલે જનાબ .અબ્બાસ .અલમદાર (રદી.) ને શરબતે શહાદત પીયા, જબ પ્યાંસકી શિદ્દતસે એહલે બયતે અતહાર બહોતહી તબાહ હા.લ હુવે ઔર તિશનગીને ઈમામકી કમસિન સા.હબ.જાદી .હ.જરત સકીના (રદી.) બહોતહી પરેશાન કીયા. તો .હ.જરત .અબ્બાસ (રદી.) ઇમામસે ઇજા.જત લેકર મશ્ક ઔર તલવાર લી ઔર ફુરાતકી તરફ ઘો.ડેકી બાગ ઉઠાઇ.

મુસદ્દસ—શોર હય શામકે લશકરમેં કે .અબ્બાસ આએ,
ઔર તળાતર .ખબર આઈ કે બહોત પાસ આએ.
પર .ગમે શાહે શહીદાંસે બસદ યાસ આએ,
બોલી ત.કદીર કે ય્હે જંગ ઇન્હેં રાસ આએ.
આકે ઘો.ડેકા શુજા.અતને .કદમ ચુમ લીયા,
ફર.હને ગોશએ દામાને અલમ ચુમ લીયા.

લશકરે .અદુસે લ.ડતે ભિ.ડતે લબે દરિયા પહોંચકર મશ્કમેં

---

[1] ઔર બ.અ.જ કહેતે હંય કે ખા.ન્દાને નુબુવ્વતમેં સબસે પહેલે શહીદ .હ.જરત સૈયદના .અલી અકબર (.અ.) હંય. વલ્લાહો અ.ાલમ બિસ્સવાબ.

પાની ભરલીયા. ઔર .ખયમેકી તરફ઼ ઘોડ.ા દૌડ.ાયા. દુશમનોંને પિછા કીયા. ઔર એક .જાલીમને પીછે સેતલવાર મારી આપકા દાયાં હાથ બા.જુ સમેત બદનસે જુદા હો ગયા. મશ્ક આપને બાએં બાજુપર લેલી. ઔર ઘોડ.ા તે.જ કીયા. ફ઼િર એક શ.કીને દુસરા .ખન્જર મારા ઔર બાયાં બા.જુભી .અલાહેદા હો ગયા આપને મશ્ક દાંતોંસે પકડલી.

મુસદ્દસ—જબકે .અબ્બાસને કી જંગ સિતમ ગારોંસે,
હાથ જબ ઉનકે .કલમ હો ગયે તલવારોંસે.
દાંતમેં મશ્ક લીયે કહેતેથે .ખું.ખ્વારોંસે,
હો ગયા સુ.ર્ખ .અલમ લોહુકી સબ ધારોંસે.
જીસ .કદર ચાહો મેરા.ખુન બહાઓ લોગો,
તીર ઇસ મશ્કપે લેકિન ન લગાવો લોગો.

લેકિન એક .જાલીમને મશ્કમેં તાકકર અયસા તીર મારા કે ઉસમે સુરા.ખ હો ગયા ઔર બિલકુલ પાની બહે ગયા.

શ.એર—જીસ્મ .જ.ખમી હુવા .અબ્બાસકા શમશીરોંસે,
મશ્ક ખ.ાલી હુઇ પાનીભી બહા તીરોંસે.

આહ પાનીકે સાથ સારી આર .જુએ .ખુન હોકર બહે ગઇં રો પ.ડે.

મુસદ્દસ—ફ઼િરતો .અબ્બાસસે બયઠા ન ગયા ઘો.ડેપર,
ગિર પ.ડે ખ.ાકપે વોહ હાય .હુસયના કહે કર.
ભાઈ દૌડે.ા તુમ્હેં .અબ્બાસકી હય કુછભી .ખબર,
પ.ડ ગયા શોરકે ટુટી શહે બેકસકી કમર.
આસમાં કાંપા .જમી ખે.ાફ઼સે થરરાને લગી,
.અર્શે અલ્લાહસે રોનેકી સદા આને લગી.

એક દુશમનને નય.જા મારા સીનેસે પાર હો ગયા. ઘો.ડેસે ગિર ગએ ઔર શરબતે શહાદત નોશ કીયા ઇન્ના **લિલ્લાહે વ ઇન્ના ઈલયેહે રાજે.ઉન.**

ઔર ઇમામ ઔર તમામ એહલે બયતપર એક બ.ડી મુસીબત શ્રબીહે પય.ગમ્બર જનાબ ઇમામ .અલી અકબર (.અ.) કા શહીદ હોના હય. આપકા સિન શ.રીફ અઠારા બરસકા થા. ચહરએ અનવર આફ્તાબકી તર.હ તાબાંનો દર.ખશા કાકુલ બ.ડે બ.ડે રસુલુલ્લાહ (સલ્લ૦) સે બહોત મુશાબાહથે, મદીનેમેં જબ સહાબએ કિરામકે દિલોંમેં મુ.હબત્તે નબવી કે દિલોલે જોશે .જન હોતે ઔર .હુ.જુરકે દેખનેકા બહોત જી ચાહતા તો તસવીરે પય.ગમ્બર ઇમામ .અલી અકબરકી .જ્યારત કરતે. આપ ઇમામસે બહ.જાર ઇલહ.ાલ .જારી લ.ડનેકી ઇજા.જત લેકર મયદાને જંગમેં આએ ઔર લશ્કરે .અદુકો તહો બાલા કીયા.

મુસદ્દસ—નિકલા ઉધરસે વોહ જો અજલકા શિકારથા,
પયદલહો યા સવારહો વ્હે દો વોહ ચાર થા.
કોસોં લહુસે દસ્તે સિતમ લાલા .જાર થા,
બિજલી ચમક રહીથી ફરસ બે.કરાર થા.
કયા હો.જરહસે .જર્બ જબ અયસી કડ.ી લગે,
સર યું બરસ રહેથે કે જયસે ઝડી. લગે.

મગર પ્યાસકી સખ્ત. શીદ્દત હુઈ ઔર " યા અબા અલઅ.તશ અલ અ.તશ " કહેતે હુવે ખ.યમે તક આએ ઇમામને જનાબ રસુલે ખુદા (સલ.)કી અંગુસ્તરી ઉન્કે મુંહમેં દી જીસ્કી બરકતસે પ્યાસકી શીદ્દત કમ હુઈ આપ ફિર મયદાને કારજા.રમેં આએ ઔર દુશમનોંસે મુકા.ાબલા કીયા. સેંકડોં શકી.કો કાટ શુજાઅ.તેં હાશમિયત દિખાઈ. કયસી તલવાર તલવાર બર્કે. ગ.જ.બ ક.હેરે રબ.

શોઅ.લેકી તરહ. જંગો જીદલમેં બઢી. ધટી,
બિજલીસી કોંધ કર કભી લપકી કભી હટી;
સૌ સૌ સરોંકો કાટકે સરકી જીધર ડગી,

હર સફ જ.મીને ગર્મપે તડ.પી જલી કટી.
પુસ્તે પડે. હુવે થે. રહે કુસ્તોંકા .હાલ થા,
જલ્દી મેં હમ અજલકોભી લેના મહા.લથા.

આપને બહોંતસોંકો વાસિલેજહન્નમ કરકે એક જા.લિમકા નયજા. ખાકર ઘોડે.સે ગિર ગયે. ઈમામ વાલા મુકા.મ ઉન્હેં ઉઠાકર ખ.યમે તક લાએ. ઔર આપને અપને પીદરે બુજુ.ર્ગ વારકી ગોદહીમેં અપની જાન ખા.લિકે. ઈન્સો જાંકે સુપુર્દ કી. ઇન્ના **લિલ્લાહે વ ઈન્ના ઈલયહે રાજેઉ.ન.**

ઔર દુસરે સાહ.બ જા.દે ઈમામ અ.લી અસગ.ર (અ.)કી શહાદત ગ્હેભી એહલે બયત પર એક સખ્ત. મુસીબતથી. આપ સીર .ખારથે. પ્યાસકી શીદ્દતસે ગ.શ આનેલગા ઇમામ ઈન્હેં ગોદમેં લેકર મયદાને કારજા.રમેં આએ ઔર જા.લીમાને બે દીનો ઇમાનસે ખિ.તાબ કરકે ફરમાને લગે "લોગો ! તુમ્હારે નજ.દીક અગર ખ.તાવાર હય તો હુ.સયન ભલા ઈસ મઅ.સુમ બચ્ચેને કયા ખ.તાકી. જીસે એક ક.તરાપાની નહીં દિયા જાતા. પ્યાસસે ઇસેગ.શ હય. એક ક.તરા ઈસ્કે હ.લ્ક.મેં તો ટપકાદો."

શએર—મુસાફિરોંકો ન દી એક બુંદ પાની કી,
બુલાકે ઘરમે ગ.રજ. ખુ.બ મહેમાની કી.

પાની ક્યા દીયા જાતા કે એક શકી. બદ બખ્ત. **હુ.રમલા** નામી ને અયસા તીર મારાકે ઉસ. મઅ.સુમકે હ.લ્ક.કો છેદતા હુવા નિકલ ગયા. ઔર સાહ.બજા.દેને બાપકે આગો.શે શફ.ક.તમેં તડ.પ તડ.પ કર જાન દી.

મુસદ્દસ—ગોદીમેં લેકે અસગ.રે મઅ.સુમકો ઇમામ,
દિખલા અંદુકા દુરસે કરને લગે કલામ;
તક.સીર દાર હમ હંય ન બચ્ચોંસે કુછ હય કામ.

ઇસ્કો તો તરસ ખાકે પિલાદો તુમ એક જામ.
પસ તીર, હુરમુલા શુદા નાગાહ રહા જ.શસ્ત,
બાજુ.એ શાહ વ ગરદને મઅ.સુમ રા શકિસ્ત;

કહેતે હંય ઇમામને ઉનકી નઅ.શ જ.મીનપર રખકર બેટેકે ખુ.ને નાહ.ક.સે રંગીન હો જાને વાલે હાથોંકો મુંહ પર ફેરલીયા. ઔર આસમાનકી તરફ સર ઉઠા કર ફરમાયા "પરવરદિગાર! હુ.સયન અબ તક તેરી રજા પર રાજી. ઔર બલાઓં પર સાબિર હય."

ઔર તારિખે. કામિલમેં યું મન.કુલ હય કે ઇમામ હુ.સયન (રદી.) અપને સાહ.બ જા.દે અ.બદુલ્લાહ (અ.લી અસગ.રકા નામ હય) કો ગોદમેં લીયે થે કે ક.બીલા બની અસદ એક શકી.ને તીર મારા ઔર વોહ અપને બાપકી ગોદમેં, તડ.પ કર રહે ગયે. ઔર ઉનકે ખુ.નસે ઇમામકે દોનો હાથ ભરા ગયે. આપને ઉસે જ.મીન પર ફેંક દીયા ફિર ફરમાયા.

કિ.આ—અશ્કે શબન મરો ફલક ઔર .ખાક ઉ.ડા સરપર .જમીન.
ઔર હો તારીક શબ છુપ અબ્રમેં માહે મુબીન,
તારો ટકરા જાવ ઓ .ખામોશ હસ્તી ચોંક ઉઠ,
.હુકમ દો ઉછલે સમન્દર જલ્દ રબ્બુલ .આલમીન.

"પરવર દિગાર! અગર તુને આસમાનસે મેરે લીયે મદદકા દરવા.જા બન કર દીયા હય તો તુ ઇન .જાલીમોંસે મેરા બદલા લેના."

ઔર એક .અજીબ મુસીબતકા વ.ક્ત વોહ ભી થા જબકે ઇમામ દુશમનોંકે સામને ખ.ડે મદદ માંગતેથે .મગર આહ કોઇ મદદ કરને વાલા ન થા. કહેતે હંય કે જબ ઇમામકે બહોતેરે જાંનિસાર ઔર .અ.જી.જ જામે અજલ પી ચુકે તો ઉસ વ.ક્ત ઇમામ મંયદાંને કાર.જારમેં તશરીફ લાએ. ઔર પુકારાકે "હય કોઇ ફરીયાદ રસ કે મેરી ફરીયાદકો સુને ઔર રસુલે .ખુદાકી .બહુ બેટીયોંકી હિફા.જતો

નિગેહ બાની કરે?" [1]લશકરે .અંઅદામેં સન્નાટા છા ગયાથા ઔર .જાલીમોંકેલબોંપર બેર.હમીકી મહોરલગીથી કોઈભી જવાબ ન દેતાથા.

આહ એક .જમાના વોહ થા કે સૈયદહ તુન્નિસા .હુસયન (.અ.) કે રૂલાનેસે મન.અ કી જાતીથીં ઔર સરવરે.આલમ ફરમાતેથેકે "હુસયનકે રોનેસે મેરી રૂ.હકો તક.લીફ હોતી હય"

આહ એક .જમાના વોહથા કે .હુ.જુર (સલ૦) કે રૂબરૂ ઇમામ .હસન ઔર ઇમામ .હુસયન (.અ.) દોનોં કુસ્તી લ.ડતેથે ઔર .હ.જરત ફાતિમા (રદી.) ભી બયઠીથીં. રસુલુલ્લાહ (સલ.) ને ને ફરમાયા " હાં! હાં!! .હુસયન! .હસનકો પક.ડલો!" .હજરત .જોહેરાને ફરમાંયા " અમ્બા જાન! આપ છોટેકી પાસદારી કર રહે હંય?" આં .હ.જરત (સલ.) ને ફરમાયા "જીબરીલ (.અ.) .હસન (.અ.) કી પાસદારી કર રહે હંય ઔર કહેતે હંય" .હુસ-યન (.અ.) કો પક.ડલો" તો મુઝે .હુસયન (.અ.) કી તનહાઇ ગવારા નહીં હોતી ઇસલીયે મંય ઇસકી તરફ હું."

હાય આજ વહી .હુસયન બે યારો મદદગાર .જાલિમ ઔર સંગાદિલ દુશમનોંકે બીચમેં ખ.ડે ફરિયાદ કરતે હંય. "ઔર મદદકે .ખ્વાહાં હંય. મગર અફસોસ કિસીમેં ઈતની .હમીયત નહીંકે આપકી .હિમાયત વ મદદગારી કરે.

આહ! ર.હમતુલલિલ .આલેમીનકા કયા .હાલ હોંગા જબકે આપકો ઇમામકે .જરાસારોનેસે દિલી સદમા હોતાથા. તો આજ ઉનકી ફર્યાદો .જા.રીકા રૂ.હેનબીપર કયા અસર પ.ડતા હોગા.

ઉસવ.કત .હુરબીન્નેરયા.હી કે દરતો પામે ર.અશા પ.ડ ગયા.

---

1 ઈમામકી યહે ફરીયાદ મ.હ.જ ઈતમામેં હુજ્જતકેલીયેથી ન બરાહે બેસબરી મ.આ.જલ્લાહ મીન .જાલિક.

અપને ભાઇ મુસૈયબ ઔર બેટે .અલી ઔર .ગુલામકે સાથ .જાલિ-મોંકી સફ્સે નિકલકર ઇમામકે .કદમોંસે આ લગે. ઔર .અ.ર્જ કીયા. "અય જીગર પારએ .ખયરૂલ બશર! મંયહીને ઇસ મુક.ામમેં ઇબ્ને .જયાદકી તરફ્સે આપકા મ.હાસિરા કીયાથા. હમહી હંય કે દુશ્મનોંકી તરફ્સે આપસે લ.ડને આયથે. ઔર હમહી હય કે ઇસ વક્ત આપસે અપની .ખતા મ.આફ કરાકાર આપકી તરફ્સે .જાલિમોંસે લ.ડકર .ખુબ મારકાટ કર આપ પર .કુરબાન ન હોકર .આ.ખિરતકી સ.આદત ઔર આપકે જદકી શફ.ાઅત .હાસિલ કરના ચાહતે હંય."

અહા રાસ્તી વોહ કુવત હય જો અયવાને .જુલય.ખાકે હ.જારો મુ.કફ્ફલ દરવા.જે તો.ડકર બાહિર નિકલ આઇ. રાસ્તી વોહ .ખી.જ્ર હય જો તારીકીએ લશકરે શીમ્રસે .હુરકા હાથ પક.ડ કર આફ્તાબે ઇમાનકે લહેરાતે હુવે પરચમકે નીચે ઘસીટ લાઈ.

શ.એર— .હાલે .હુર દેખો .ખુદાને જબ હિદાયતકી ઉસે.
હો ગયા .નજદીક રાહે રાસ્તસે થા ગયેં દુર.

ચુનાંચે ઈમામને ઉન્હેં મયદાનકી ઈજાજ.તદી ઔર વોહ બહોત સોંકો જહન્નમ તક પહોંચા કર ઇમામ પરસે નિસાર હોગએ, ઔર જન્નતકી રાહલી. ઇન્ના લિલ્લાહે વઇન્ના ઇલહે રાજેઉ.ન.

ઔર સબસે બડી. મુસીબત એહલે બયત પર ઇમામ મજ.લુમકી શહાદત હય. જબ ઇમામકે તમામ યારો અનસાર ઔર બિરાદરાને અ.જી.જાં. શહાદત પા ચુકે તો ઇમામ જ.યનુલ આ.બેદીન બિસ્તરે બીમારીસે ઉઠે ઔર અસા હાથમેં લીયા, ઔર ઈમામકી ખિ.દમતમેં કમજો.રી કે બાઇ.સ નઅ.જ.શ કરતે હુવે હા.જી.ર હોકર મયદાને જંગકી ઇજાજ.ત ચાહી. ઇમામને ઉનહે ગલેસે લગાયા ઔર ફરમાયા. "અગર તુમભી ન રહોગે ફિર ફયજે. હિદાયતકા સિલસિલા કયુંકર કા.યમ રહેગા." ઔર બહોતસા સમઝાયા ઔર ખુ.દ

અ.મ્મામએ રસુલે ખુ.દા (સલ.) સરપર રખા ઔર જુ.લ ફ્કિા.રે હ.યદર હ.યદરે કરરાર હાથમેં લેકર ક.સ્દે મયદાન કીયા. કહેતે હય કે મયદાન જંગમેં જાનેકે લીયે ઇમામ હમ્મામ હર કીસીકો ખ.ય-મેસે બાહિરતક પહોંચા આયા કરતેથે મગર આહ જીસ વક્ત. ઇમામ ખુ.દ તશરીફ લે જાને લગે હ'ય ઉસ વક્ત. [1]મરદોંમેંસે કોઇભી બાકી ન થા, જો આપકો રૂખ.સત કરતા આહ ઉસ વક્ત. આપકી બહન હ.જ.રત જ.યનબ (રદી.) આપકો રૂખ.સત કરનેકે લીયે દરે ખ.યમા તક આઈ, ઔર રોકર વદાઅ. કીયા. ઈમામ મયદાને જંગમે આએ ઔર ફૌજે અઅ.દાકે સામને બલીગો. ફસીહ. ખુ.તબા પઢા. ઔર અપની અજ.મતો શાન ઔર કુ.સુરી વનાચારીકા જી.ક્ર ફરમાયા જી.-લીમોંકો જુ.લ્મો સિતમસે બાજ. રહેનેકી હિદાયતકી. ઇસી દરમિયાનમેં એક શકી.ને તીર ચલાયા ફ્રિર ઈમામભી હ.મ્લા આવર હુવે ઔર લશકરે મુખા.લિફ્કો દરહમ બરહમ કરને લગે.

મુસદ્દસ—બિજલી ચમકકે હોતીથી જબ આસમાંકે પાર.

પઢ.તા થા અ.ર્શ આયએ કુરસીકો બાર બાર;
જો.રે જમાતો ગાવે જ.મીંકો ન થા કરાર,
થરરા રહાથા સૌરે ફ્લક વક.તે ગીરો દાર.
ગુ.લથા અ.લીકી તેગ.કા સબ રંગ ઢંગ હય,
જી બરીલ કાંપતે થે કે .ખ.યબરકી જંગ હય.

એહલે હ.રમકી ઉસ વક્ત.કી બેક.રારીકા કયા પુછના હય દિલ ખુ.નનાબથા ઔર બેક.રારી સે બેક.રારી બઅ.જ. રિવાયતોંમેં આયા હય કે લડ.તે લડ.તે આપકો પ્યાસકી શીદ્દત હુઇ તો ફુરાતકી તરફ ક.સ્દ કીયા જા.લિમીન બીચમેં આ પડે. મગર આપ ઉનકો મારતે

---

૧. બજુજ. ઈમામ જ.યનુલ આ.બેદીનકો ઉઠનેકી તાકત. નથી ઔર બિસ્તરે બીમારી પર પડે.થે.

કાટતે લબે દરિયા પહોંચે ઔર ચુલ્લુસે પાની લેકર પીના ચાહતે થે તો તમામ અઅ.જા. ઔર એહલે બયતકી તિશનગી યાદ આ ગઈ. ઔર હાથસે પાની ગીર ગયા આપ દરિયાસે તિશ્ના વાપસ આએ.

ઔર **તારીખે.કામિલમેં** હય કે જબ આપકો તિશનગી કી શીદ્દત હુઈ તો ફુરાત પર આય ઔર પાની પીના ચાહા ના ગહાં **હુ.સીન બીન્ને નમીર શકી.** બદ બખ્ત.ને તીર મારા આપકે મુંહમેં લગા. આપને હાથો મેં ખુ.ન લેકર આસમાનકી તરફ ઉછાલા ફિર અલ્લાહકી હ.મ્દોસના ઔર સનઅ.તે રસુલકે બઅ.દ ફરમાયા " ખુ.દાવન્દા તેરે નબીકે બેટેકે સાથ જો (સુલુક) કીયા જા રહા હય મંય તુઝસે ઉસકા શિકવા કરતા હું બારે ઇલાહ! ઇનકી તઅ.-દાદકો ખો દે ઔર ઉન્હેં બુરી તરહ.સે માર ઔર ઇનમેં સે કીસીકો બાકી. ન છોડ."

શઅે.ર—ફંસાયા મીસ્લે મગસ મુજકો ઇન લઇ.નોંને,
વગર ન દામ કહાં મંય કહાં કહાં સૈયાદ.

કહતે હંય કે વોહ શકી. જીસ્ને ઇમામકો તીર મારાથા થોડી.હી દેરકે બઅ.દ બહોતહી બુરી તરહ.સે ઔર તીશ્ના મરા.

જબ .જાલીમોંને દેખાકે ઇમામ બંડી બહાદુરીસે લ.ડ રહે હંય ઔર હમારા લશકર તબાહ હુવા જાતા હય. તો સબોંને મિલકર ઇમામ પર તીર બારી શુરૂ.અકી .એક .જાલીમકા તીર આપકી પેશાની મુનવવરપર આ લગા. ઔર અંદર ઘુસ ગયા. આપને ઉસે પક.ડકર ખીંચા મગર નિકલ ન સકા. ટુટ ગયા ઔર .ખુન બહે.ચલા. હત્તાકે તમામ ચહેરા લહુસે સુ.ર્ખ હોગયા. ઈમામને .જાલીમોંસે મુ.ખાતિબ હો-કર ફરમાયા. " જાલિમોં! યાદ રખો! મંય ઇસી તર.હ અપને જદ્દે અમજદ સરવરે .આલમ (સલ.) ઔર પિદરે બુજુર્ગ વાર .હયદરે કર્રાર (.અ.) સે મિલુંગા "

અશઆર—જબકે વોહ ત.ખ્તે નશીં દાવરે મ.હશર હોગા.
ઔર તલબ સામને ર્હે .ખુંભરા મહ.જર હોગા.
આશના હોંગે ન કોઇ સાથ બિરાદર હોગા.
તનહા વાં હોંગે ઔર અ.અમાલકા દફ્તર હોગા.
.જબાંકો જુર.અત નહીંકી હોગી ઔર હોગા યારા ન કુછ નહીંકા,
જો ચુપ રહેગી .જબાને .ખન્જર લહુ પુકારેગા આસ્તીંકા.

અબ મુ.ખ્તસર જબ સૈયદુશ્શોહદા .જ.ખમોંસે બિલકુલ ચુર હોગય. ઔર હાથ પાઉં યારી દેનેસે મ.અજુર હોગય. ઔર એક મ-લ.ઉનને પીછેસે નય.જા મારા તો આપ ઘો.ડેસે ગિરે ઔર .જાલિમોંને આપકો ઘેર લીયા. ઉસવ.ક્ત .હજરત .જયનબ (રદી.) એક.રારીસે બાર બાર .ખયમેસે બાહિર નિકલકર ઝાંક ઝાંકકર ઇમામકો દેખ રહીંથીં. ઇમામકો ઘો.ડેસે ગિરતે હુવે દે.ખકર બે ઇ.ખ્તેયાર ફરી-યાદ લાંઇ કે "વા મ.હમ્મદાહ" ઔર .જબાને હાલસે યુંગોયા હુંઇ.

યા મુસ્તુફા .જમીંસે ઉઠાલો .હુસનયકો,
ઔર દોશે ના.જનીંપે બિઠાલો .હુસયનકો.
.જ.ખમોંસે ચુર હો ચલે ઘો.ડેસે ગિર ચલે,
અય .ખત્મે મુરસલીન સંભાલો .હુસયનકો.
દરિયાએ .જુલ્મ જોશપર ઔર સુસ્ત દસ્તોયા,
ગિરદાબે રંજો.ગમસે નિકાલો .હુસયનકો.
સર કાટનેકો ઢુંઢતે ફિરતે હંય એહલે શામ,
દામન તલે તુમ અપને છુપાલો .હુસયનકો.
.જ.ખમી બદન હય સીનેપે કા.તિલ સવાર હય,
ઇસ મ.ખમસે આકે બચાલો .હુસયનકો.
.ખન્જર તલે ડાલા હય ત.ડપતે હંય ખાકપર,
બહરે .ખુદા ગલેસે લગાનો .હુસયનકો.

રૂઠે હંય તુમસે .ખાકમે સોતે હંય ના.જસે,
લુત્ફો કરમસે અપને મનાલો .હુસયનકો.

ઉસ વ.ક્ત .ખયમેસે એક બહોતહી કમસિન સા.હબ.જાદે (આપકે ભનીજે) નિકલ આએ ઔર ઇમામકે પહેલુ મેં આ ખ.ડે હુવે. બહર બીન્ને કુ.અબ ઇમામકી તરફ બ.ઢા. ઉન સાહબ.જાદેને કહા કયા મેરે ચચાકો તુ .કત્લ કરેગા અય .ખબીસકા બેટા (.ખબીસ) યેહ કલમાં સુનકર ઉસ મરદુદને ઉનકો તલવાર મારી મ.અસુમને હાથપર રોકા. હાથ ફૂટ ગયા. મ.જલુમ સા.હબ.જાદે ચિલ્લા ઉઠે યા અમતાહ (અમ્મા દૌડો. .ખબર લો) ઇમામને ઉનહે ગલેસે લગાયા ઔર ફરમાયા "નુરચશ્મ ! સબ્ર કરો ! અબ .અયન .કરીબ અલ્લાહ ત.આલા તુમકો તુમ્હારે આબાએ કરામ રસુલુલ્લાહ (સલ.) ઔર .હ.જરત .અલી ઔર .હમ.જા ઔર .હસન (રદી.) સે મિલાંતા હય."

શ.એર— સર તક ભી અગર કાટકે ફેંકેંગે હમારા,
અલ્લાહકી ખાતે હંય .કસમ ઉફ ન કરેંગે.

ઔર સૈયદુશ્શોહદાને .જાલીમોંકે .હક.મેં બદદુ.આકી "અય .ખુદા ઇનસે બારિશકો રોકલે ઔર ઇન લોગોંકો .જમીનકી ચી.જોંસે મ.હરૂમ રખ .ખુદાવન્દા ! અગર તુને ઇન્હેં કુછ દિનોંકી .જીન્દગી બ.ખ્શી હય તો ઇનકે આપસમેં ફુટ ડાલદે ઔર ઇનસે સલાતીનો ઉમરાકોભી નારા.જ રખના, ઇન લોગોંને મુઝે બુલાયાથા કે મેરી મદદ કરેંગે ઔર કી દુશમની. ઔર હમ સભોંકો .કતલ કીયા.

શ.એર—

ખુદાએ આ.લમ રહે ર.જામેં વોહ સર વોહ હિમ્મત મુઝે .અતા કર,
છુરેકે નિચે કરૂં મંય સુજદા .કલમકે માનીંદ સર ઝુકા કર.

કહેતે હંય કે .જાલિમીન નય.જઓ .ખન્જર લેકર ઇમામકી તરફ સર કાટનેકો ઝુક પ.ડે તો ઇમામને ફરમાયા.

અશઆ.ર—વાર કર બરબાદ કર તારાજ કર બેજાન કર,
.ખ્વાર કર નાશાદ કર મોહતાજ કર વિરાન કર.
કહર હય .ખન્જર તેરા ઔર જ.બ્ર તેરી ઢાલ હય,
શુક્ર મેરી તે.ગ હય ઔર સબ્ર મેરી ઢાલ હય.

"અબતો તુમ લોગોં કે .ક.બ્જેમેં હું આ.ખિર .કત્લહી કરોગે આજ જુમ્આ.કા દિન હય. ઔર દો પહરકા વ.ક્ત .જરા ઇતની ફીરસત તો દે દો કે દો રક.અત નમા.જ અદા કરલું આ.ખિર વ.ક્ત અપને મૌલાકી યાદ કરલું.

શ.એર—તા.અત કરેગા ક્યા કોઇ શબ્બીરકી તરહ,
.ખન્જર તલે નમા.જ અદા હોતો જાનિએ.

સંગ દિલોંને કિસી તર.હ ઇતની ફિરસતદી ઉસ વ.ક્ત આપકો તા.કતતોથી નહીં ઔર લહુમેં નહાએથે મગર ખિસક ખિસક કર .કિબ્લેકા રૂ.ખ દુરસ્ત કર રહેથે ઇસ મુક.ામપર કિસીકા યેહ .કત્આ. ક્યા .ખુબ હય.

.કિત્આ.—ફંસી જો દામમેં બુલબુલ તો યું લગી કહેને,
કરેગા .જુ.લ્મ કીયા તુને જો અસીર મુઝે.
કબાબ શ.મ્અકે શો અલેપે કીજીઓ સૈયાદ,
કે શકલે ગુલ ન.જર આએ દમે અ.ખીર મુઝે.

શહેર ક.ાદસીયાસે એક શ.ખ્સ ઇસ તરફ ચલા આતાથા ઉસ્ને યેહ અ.જદહામ ઔર સામાનેજંગ દેખાતો મુત.અજ્જીબ હુવા ઔર લોગોંસે .હ.કી.કત દરિયાફ્તકી. કીસીને ઠીક જવાબ ન દીયા. (મુ.જી કહેં કયસેકે રસુલે .ખુદા (સલ) કે લાડલે નવાસે મ.જલુમ .હુ-સયન (.અ.) કા .કત્લ કરતે હંય) યેહ ઉસી ભી.ડમેં લોગોંકો હટાતે હુવે ઇમામ કે સામને તક પહોચે ઔર આપકી યેહ હ.ાલત દેખકર

(ગભરાકર) પુછને લગે " .હ.જરત ! આપ કૌન હંય ઔર યહે લોગ કયું આપકે બરસરે .કત્લ હંય ?" સૈયદદુસ્શોહદાને ફ્રરમાયા " તુમ્હેં ઇસ્સે કયા મતલબ કે મંય કૌન હું કયા હું ?" જો કુછ કે હુંસો હું .ગરજ, આફ્ત રસીદા હું. " તુમ બતાવ કૌન હો ? કહાંસે આય ? ઔર કિધર જાતે હો ?" ઉસ્ને કહા " કા.દસીયાહકો રેહેનેવાલા હું. કા.દસીયાહસે આતા હું ઔર કુફેકો જાઉંગા." ઇમામને ફ્રરમાયા. " અચ્છા મેરી એક વસીયત હય ઉસે પુરાકર દેના વોહ યહે કે જબ કુફેકી મસ્જીદમેં જાના તો પુકાર કર લોગોંસે કહેના કે મુસલમાનો ! તુમ્હારે રસુલકા નવાસા મયદાને કરબલામેં ભુકા પ્યાસા બ.ડે જોરો સિતમસે .કત્લ કીયા ગયા. મંયને અપની આંખોંસે દેખા કે .જ.ખમોંસે ચુરથા ઔર બદનસે .ખુન જારી. ઉનેકી તા.કત નથી. મગર ઉસ વ.કકતભી ખિસક ખિસકકર નમા.જ પઢનેકે લીયે .કિબ્લેકા રૂ.ખ દુરસ્ત કર રહાથા " અલ્લાહ અલ્લાહ.

મુસલમાનો ! અયસે વ.કતમેભી આપ વ.અ.જો નસીહતસે બા.જ ન આય ઔર ફ્રય.જો હિદાયતકા સિલસિલા ગલા કટનેતક બરાબર જારી રખા .આપ સમઝે ઇમામકી અસ્લ.ગર.જ ઈસિ વસીયતસે કયાથી ? મુસલમાનોંપર જતા દેના કે નમ.ાજ કિસી હ.ાલમે તરક નહીં કી જાસકતી. ઔર મુસીબતકે વક્તમેં સાબિત .કદમ રહે કર ર.જાએ મૌલા બરહમા ઐાલા કે મિસદા.ક બનના ચાહિયે. સુબહ.ાનલ્લાહ યહી ઇસલામકી સચ્ચી હમ દર્દી ઐાર મુસલમાનોંકી બીહી .ખ્વાહી ઐાર ઈસીકા નામ વ.અજો હિદાયત અલ્લાહ હમેં ઈમામકો વ.અજો હિદાયતપર અ.મલ કરનેકી તૌફી.ક અત.ા ફ્રરમાએ આમીન સુમ્મા આમીન.

લિખા હય કે ઇમામ પહેલેહી સિજ્દેમેં થે કે બદબખ્તોંસે સબ્ર ન હો સકા ઐાર બડી.હી બે અદબી ઐાર ગુસ્તાખી.સે સીનએ મુબારક પર નાપાક ક.દમ રખ કર જાનવરોંકો જુ.બ્હ. કરનેકી સુરત

આપકા સરે મુબારક જીસ્મે પાકસે અ.લાહેદા કીયા. ઇન્નાલીલ્લાહે વ ઇન્ના ઇલહે રાજેઉ.ન.

અબીયાત—અયસે હુવે ન હોં ફલકે પીરકે તલે,
વઅ.દા વફા કીયા દમે શમશીર કેતો;
સુખે લબોંસે શહદ શહાદતકા ચખ લીયા.
નામે ખુ.દા જહાનમેં સર દેકે રખ લીયા,
ખુ.દ હોગએ તમામ કે હુ.જ્જત તમામહો;
અયસે દિલાવરો પે દુરૂદ ઔર સલામ હો.

આપકે .કાતિલમેં ઇખ્.તેલાફ હય. બઅ.જ. કહેતે હંય કે આપકા કા.તિલ. શકી. બદબખ્ત. શીમર બીન્ને જી.લ જોશન હય ઔર બઅ.જ. કહેતે હ.ય કે સનાન બિન્ને અનસ નખ.ઇ. ઔર બઅ.જ. કહેતે હંય કે ખુ.લી બીન્ને યજી.દ અસબહી.ને આપકા સરે મુબારક તને શરીફસે જુદા કીયા (વલ્લાહો આ.લમ બિસસવાબ).

મુસદ્દસ—
વોહ જો હૈ.સલા થા હુ.સયન કા ન તો દીદ હય ન શુનીદ હય,
કહા દેખ આઇના તેગ.કો મુઝે હુ.સ્ને યારકી દીદ હય;
જો લહુ ગલેસે રવાં હુવા કહા આ.શિકો.કી ય્હે ઇ.દ હય,
જો નિસાર સિજદેમેં સર કરે વોહ ઇમામ હય વોહ શહીદ હય.
જો કહા જ.બાંસે .હુસયનને વહી બાત કરકે દિખા દીયે,
હોં રજા.પે રા.જી કટાએ સર રાહે હ.ક.મેં ઘરભી લુટા દીયે.

ઉસવક્ત. આ.લમ સિયાહ હો ગયા જ.મીન કાંપ ઉઠી આસમાન થરરા ગયા.

શા.એર—હિલગએ અરજો. સમા ઔર અ.ર્શ થરરાને લગા,
ખાકો ખુ.મેં જબ સરે શબ્બીર ગિ.લતાં હોગયા.

જ.મીન લહુ થુકને લગી આસમાન ખુ.નરોને લગા, આફ્તાબ ગમે. ઇમામમેં સિયાહ પોશ હો ગયા દુનિયા મેં અંધેરા છા ગયા. ઉસદિન જીન નોહા. કરતે થે.

અશઆ.ર—જબ તડપ.ને લગા વોહ સર્વસા કા.મત રનમેં,
સાફ જા.હિર હુવે આસારે ક.યામત રનમેં;
ચર્ખ. હિલતાથા જ.મીંખૌ.ફસે થરરાતી થી,
નઅ.રસે આહ હુ.સયના કી સદા આતીથી.

આહ ઉસવક્ત. સરવરે કાયનાત અ.લયહિત્ત તહૈયત વસ્સલાતકી પરેશાનીકા કયા પુછના હ.જ.રત **ઇબ્નેઅ.બ્બાસ** (રદી.)કી ઇસ હ.દીસસે મવાજીના હો સકતા હય.

ઇબ્ને .અબ્બાસ રદી. ફરમાતે હંય કે એક દિન મંયને દો પહરકે વ.ક્ત .ખ્વાબમેં **રસુલે અકરમ** (સલ૦) કો દેખાકે .જુલ્ફે મુસલસલ બિલકુલ પરીશાન ઔર ચહરએ અનવરપર ગર્દો .ગુબાર પ.ડે હંય ઔર દસ્તે મુબારકમેં એક શીશી હય જીસ્મે .ખુન ભરા હંય. મંયને .અર્જ કીયા " મેરે માંબાપ આપપર ફિદા યા રસુલ્લાહ દસ્તે મુબારકમેં યહે કયા ? " ફરમાયા " યહે **.હુસયન** (અ.) ઔર ઉસ્કે સાથીયોંકા .ખુન હય. મંય આજ બરાબર ઉન ગ.રીબોંકા .ખુન ઉઠાતા રહા હું."

હ.જ.રત **ઇબ્ને અ.બ્બાસ** (રદી.) **મક્કએ મોઅ.જ.જ.મામે** થે ઔર વહીં યહે ખ્વા.બ દેખા ફરમાતે હંય કે મંયને દિન, તારીખ, સાઅ.ત સબ લિખ રખીથી ઇસ્કે બઅ.દહી સૈયદુશ્શોહદાકી શહાદત કી ખ.બર આઇ. મીલાયાતો વહીદિન વહી તારીખ. વહી સાઅ.તથી.

ઔર ઇસી ત.રહ **મદીને શરીફમેં** .હજરત બીબી **ઉમ્મે-સલમા.** (રદી.) ને દેખા એક .જન **અનસારીયા સલમા** (રદી.) મરવી હય. વોહ ફરમાતે હંય કે " મંય **ઉમ્મેસલમા** (રદી.) કે

પાસ .હા.જીર હુઇ વોહ રો રહીથીં મંયને પુછા .ખયરતો હય આપ રોતી કયું હય. ઉમ્મુલ મોઅમીનીનને ફરમાયા ” અભી મંયખ.વાબમેં રસુલેખુદા (સલ.) મુશરરફ હુઇ. આપકા સરે મુબારક .ગુબાર આલુદ હય. ઔર રીશે શરીફપર .ખાક પ.ડી હય. ઔર આપ ગિરયઓ બુકા કરતે હંય. મંયને .અ.જં કીયા .હુ.જુર કયું રોતે હંય? ફરમાયા ઇસ વક.ત મેરા બેટા .હુસયન ક.તલ કીયા ગયા.

ઇરકે બ.અદ મદીને તૈયબામેં .હ.જરત સૈયદના ઇમામ .હુસ-યન (.અ.) કીશહાદતકી .ખબર આઇ. ઔર ઇસ ખ.વાબકી પુરી તસદી.ક હોગઇ. ઉસ વ.કત લોગ ઉમ્મુલ મોઅમીનીન .હ.જરત ઉમ્મે-સલમા (રદી.) કે પાસ ત.અ.જીયતકો આને લગે.

અબ સુનિયે કે યહાં કરબલામેં કયા હુવા ઔર એહલે .હરમ પર કયા કયા મુસીબતેં પેશ આઇ. ઔર ઉન બેગુનાહ શહીદોંકા કયા .હાલ હુવા.

લિખા હય કે બ.અદ શહાદત દુશમનોને મ.જલુમોંકી લાશોંકો ઘો.ડે દૌડ.ાકર પામાલ કર દીયા. ઔર ફિર અપને મ.કતુલોંકી નમા.જેં પ.ઢીં ઉન્હે મદફુન કીયા. મગર આહ શહે ઉમમ ઔર ઉનકે સાથીયોંકી ન નમા.જ પ.ઢી ન ત.જહી.જો તકફીનકી. યુંહી બે ગોરો કફન છો.ડ દીયા. (કહેતેહંય કે ઇન મ.જલુમોંકી લાશેં તીન દિન યુંહી પ.ડી રહીં ફિર .કબીલએ બની અસદસે એહલે .ગા.જરી-યાને આકર ઉન .ગરીબોંકો દફન કીયા) ઔર ઇમામ કે અસબાબો .ખયમેકો .ખુબ લુટા ઔર જલાયા. શીમરે લઇને ઇમામ .જયનુલ .આબેદીન (.અ.) કો .કત્લ કરના ચાહા. હમીદ બિન્ને મુસલીમને કહા. વાહ એકતો લ.ડકા દુસરે બીમાર ઔર ઉસે તુમ .કત્લ-કરના ચાહતે હો કયા યહી જવાં મરદી હય. ફિર .જાલીમોંને સરે ઇમામ (.અ.) ઔર દીગર શોહદાએ કરામ નય.જોંપર રખા. ઔર

પરદા નશીનાને એહલે બયતકો (ઔર ઉનકે સાથ સાથ છોટે છોટે બચ્ચે ઔર ઇમામ .જયનુલ .અબેદીન (.અ.) ભીયે) બડ.ી બે રહ-મીસે .કયદીયોંકી તર.હ ખાંચા. ઔર ઉંટો.પર બિઠાકર મ.કતલે શો-હદાકી તર.ફ લે ચલે, એહલે .હરમને લાશોંકો દેખા ઔર ચિલ્લા ઉઠી આહો બુકા કરને લગીં. ઔર .હ.જરત .જયનબ (રદી) ને સૈયદે મ.જલુમકી લાશ મજરૂ.હ સર બુરીદાકો દેખકર બેતાબાના ચિલ્લા ઉઠી કે "અયજદ્દે બુ.જુર્ગવાર અય મુ.હમ્મદ રસુલુલ્લાહ (સલ,) આસ માનકે ફરીસ્તે તુમપર ર.હમત ભેજેં .જરા મુલા.હિ.જા ફરમા-ઇએ યહે આપકે .હુસયન હંય જોઇસ ચટેલ મયદાનમે .ખુનકી ચાદ-રસે લિપટે હુવે પ.ડે હંય .ઇનકે જીસ્મકે ટુક.ડે કરદીયે ગય હંય. યા **રસુલુલ્લાહ!** (સલ.) મુલા.હિ.જા ફરમાઇએ. આપકી બેટીયાં લોડીયાં બનાઇ ગઇ હંય ઔર આપકી અવલાદ .કત્લ કી ગઇ જીનપર હવા .ખાક ડાલ રહી હય.

અબીયાત—હવા તુ .ખાક ઉઠા આસમાં તુ માતમ કર,
.જમીં તુ સીનેકો કુટ અય ચશ્મ પુર નમકર.
.કયામત હય મિટી હસ્તી હમારી,
ઉજાલેમેં લુટી બસ્તી હમારી.

ઇન ફસી.હ મગર દર્દનાક જીુમ્લોંને વોહ અસર કીયા કે દોસ્ત દુશમન સબ રોપ.ડે.

જબ .કાફિલા કુફેકો પહોંચા. કુફેકી .ઔરતોંકો ગિરેબાં ચાક કીયે હુવે મ.ગમુમે દેખી ઔર તમામ કુરીબી મૌજુદથે. ઇમામ જય-નુલ .આબેદીન (અ.) જોશીદ્દતે મ.ર્જસે બિલકુલ ન.હીફથે ધીમી આવા.જસે ફરમાયા "એય એહલે કુફાતુમ લોગ હમકો રોતે હો? તુમ્હારે સીવા ઔર કિસ્ને હમલોગોંકો .કત્લ કીયા."

મુસીબતે ઉજમા. ઇન મ.જલુમોંકા દરબારે ઇબ્ને .જયાદમેં

લાઝ્રા જાના ઔર એહલે કુફાકો ઇન્કી .હાલતે .જાર દિખાના. ફિર શામકી તરફ રવાના હોના.

જબ એહલે .હરમ કુફામેં લાય ગય. તો ઇબ્ને .જ્યાદ શ-ક.ાવતે ઇજાદને દરબાર કીયા ઔર તમામ કુરીઓંકો બુલાયા. ઔર ઇસ મજમેમેં સરે ઇમામ ઔર એહલે બયત જલીલ એ.હતેરામ લાએ ગએ. ઔર સરે મુબારક એક તસ્તમેં ઉસ મરદુદકે સામને રખા ગયા. ઉસને છડ.ીસે આપકે લબોદન્દાનકો જુમ્બીશ દી ઔર કહા મંયને અયસા .ખુબસુરત નહીં દેખા. .હ.જરત અનસ (રદી.) સહ.ાબી બયઠે થે ઉન્હોંને દબી.જબાનસે ફરમાયા " યેહ રસુલે .ખુદા (સલ.) બહોત મુશાબિહા થે."

.હ.જરત .જયદ બિન્ને અર.કમ (રદી.) સહ.ાબીભી મૌજુદથે ઉંનસે સબર નહોસકા ફરમાયા. " ઇ.બ્ને જ્યાદ ઇસ બેઅદબીસે બા.જ આ ઔર અપની છડી. લબે ના.ાજનીસે ઉઠાલે .કસમ હય ઉસ વ.હદહુલા શરીકકી કે મંયને બારહા રસુલુલ્લાહ (સલ.) કો લબે મુબારકકો ઇન લબોંપર દેખા. અકસર .હુ.જુરને ઈનિ લબોં પર બોસે દીયે હંય!" ઔર યેહ કહેકર રોને લગે ઇબ્ને .જ્યાદને કહા "અલ્લાહ તુમ્હારી આંખોંકો રૂલાતા રખે વલ્લાહ અગર તુમ બુ.ઢે નહોંતે ઔર તુમ્હારી .અ.કલ સલામત રહતી તો મંય .જુરૂર તુમ્હારી ગરદન મારતા." .જયદ બિન્ને અર.કમ (રદી.) વહાંસે યેહ કહેતે હુવે ઉઠ ગએ" અય મ.અશર .અરબ! અફસોસ તુમને .હુસયન બિન્ને ફાતિમા (રદી.) કો .કતલ કીયા ઔર ઇબ્ને મરજાનાકો હ.ાકિમ બનાયા પસ વોહ તુમ્હારે અચ્છોંકો .કતલ કરતા હય. ઔર બુરોંકો અમાન દેતા હય."

ઔર જબ એહલે .હરમ ઇબ્ને .જ્યાદકે દરબારમેં લાએ ગએ. તો .હ.જરત .જયનબ (રદી.) ને મયલે કુચલે કપડે. પહન લીયે.

ઔર એક ગોશેમેં જાકર બયઠીં ગોયા અપને કો છુપાયા. ,ઉબય દુલ્લાહ બીન્ને ,જયાદને પુછા "યેહે કૌન બયઠી હંય ?" ,જય-નબ (રદી.) ને કુછ જવાબ ન દીયા. ઉસ્ને ફિર પુછા આપ કુછ ન બોલી. તીસરી બાર આપકી એક લૌંડીને કહા યેહે ,જયનબ બિન્ને ફાતિમા (રદી.) હંય. "ઇબ્ને ,જયાદ બદનિહાદને ,જયનબ (રદી.) સે કહા "શુક્ર હય ઉસ ,ખુદાકા જીસ્ને તુમ લોગોંકો રૂસવા કિયા, ઔર ,કત્લ કીયા. ઔર તુમ્હારે નયે ફિત્નેકો ઝુટલાયા." ,હ,જરત બીબી ,જયનબને ફરમાયા" ઉસ ,ખુદાકો ,હમ્દ ઔર ઉસકા શુક્ર હય જીસ્ને હમેં મુ,હમ્મદુરરસુલુલ્લાહ (સલ૦) કી બદૌલત બડાઇ વ બુ,જુર્ગી ,અતાકી ઔર હમેં તમામ બુરાઇયોંસે ઔર આલાયશોંસે જયસાકે ચાહિયે વયસા પાક કીયા. ન જયસાકે તુ કહેતા હય. બલ્કે રૂસવા હોગા ફાસિ,ક, ઔર ઝુઠા હોગા ફાજીર." ઔરભી ઇસી ,કિ-સ્મકી બેહુદા બાતેં ઇબ્ને ,જયાદ શકી કરતા રહા ઔર ,હ,જરત મ,અસુમા ઉન્કા જવાબ દીયા કીં. ફિર ઉસ્ને ઇમામ ,જયનુલ અ,ા-બેદીનકી તરફ દેખા, ઔર સ,ખ્ત કલામીકી ઔર કહા યેહે કયું કર બચ ગયા ?" કહા ગયા કે યેહેના બાલી,ગ હય. ઉસ્ને કહા "મંય ગુમાન કરતા હું કે રજુલ બાલિ,ગ હય." આ,ખિરકાર ,જાલિમને ત-,હ,કીક કરાઇ ઔર છાન બીનકે બ,અદ ,કત્લકા ,હુકમ દીયા. ઇમામ ,જયનુલ અ,ાબેદીન (,અ.)ને ફરમાયા. " ,ગરીબ ,ઔરતોંકા કફીલો નિગેહબાન કૌન હોતા હય." ઔર સિતમ રસીદા ,જયનબ (,અ.) મ,જલુમ ઇમામ ,જયનુલ અ,ાબેદીન (,અ.) સે લિપટ ગઇ. રોને લગીં ઔર ફરમાયા "ઇબ્ને ,જયાદ અગર તુ ઇસ બે કુસુર મ-,અસુમકો ,કત્લ કરતા હય તો પહેલે મુઝે ,કત્લ કર લે." ,ગ,રજ ,હિ,ક,કતોંસે આપ ,કત્લસે બચે.

ફિર ઇબ્ને ,જયાદને ,ખુતબા પઢ,ા જીસ્મે જનાબ સુરવુ,જા

ઔર સૈયદુશ્શોહદા (અ.) કો બહોત ગાલિયાં દી મઅ.ા.જ-લ્લાહ મિન .જાલિક) બ.અ.જ મોહિબ્બાને જનાબ અમીર (અ.) સે રહા ન ગયા. ઔર ઇબ્ને .જયાદકો બુરા ભલા કહા ઔર વોહ બેચારે .કત્લ કીયે ગયે.

લિખા હય કે ઇબ્ને .જયાદને સરે ઇમામકો તમામ કુફેમેં ફિરાનેકા હુકમ કીયા ચુનાંચે નય.જેપર રખકર હર ગલી વકુચેમેં ત-શહીર કી ગઈ. અનસ (રદી.) ઉસ વ.ક્ત અપને કોઠેપર બયઠે સુર એ કહફકી યેહ આયત " બેશક અસહ.ાબે કહફો રકી.મ મેરી નશાની યોંમેંસે એક ત.અજ્જુબ .ખે.જ નશાનીથી " તિલાવત કર રહેથે કે ઇમામ ઇસ તરફસે ગુ.જરા. ઔર ઉસ સરે મુબારકસે યેહ આવા.જ આઇ " ઇસ (અહસાબે કહફો રકી.મ કે કીસ્સે) સે .જ્યાદાતર ત.અજ્જુબ .ખે.જ અમરમેરા .કત્લ ઔર મેરે સરકો યું લીયે ફિ-રના હય. "

ફિર ઉસ શકી.ને શહીદોંકે સરોં ઔર હ.રમે-મોહ.તરમકો શામકી તરફ યજી.દ કે પાસ ભેજા ક.મજો.ર ઔર બીમાર ઇમામ .જયનુલ .આબેદીન કે ગલે મેં તોક. ઔર હાથોંમેં બેડી.યાં દી ગઇ. ઔર .જનાને એહલે બયત બે પરદા ઉંટોં પર બિઠાઇ ગઇ ઔર કા.ફિલા રવાના હુવા.

જબ મજ.લુમોંકા કા.ફિલા દમિશ્કમેં પહોંચા ઔર સરે ઇમામ યજી.દકે સામને રખા ગયા તો યજી.દ બહોતહી ખુ.શ હુવા. ઔર યહાંભી ઇબ્ને .જયાદ કા સા વાકિ.યા પેશ આયા ઔર ઉસ મલ ઉ.નનેભી છડી.સે લબ વ દન્દાને ઇમામકો હરકત દી વહાં હજ.રત અબુ બર.જએ અસલમી સહાબી (રદી.) તશરીફ રખતેથે વોહ ફરમાને લગે " તુ ઇમામ હુસયન (અ.)કે દન્દાને મુબારકમેં છડી. લગાતા હય ? યજી.દ તેરી છડી. ઉસ જગેહ પર પહોંચતી હય. જીસે

રસુલુલ્લાહ (સલ.) ચુમા કરતે થે. યઝીદ ! યાદ રખ કલ કયા-
મતકે દિન ખુદાવન્દ કે સામને તેરા સિફારિશ કરને વાલા (પાસદાર)
ઇબ્ને ઝયાદ હોગા. ઔર ઇન્કે મુહમ્મદુરરસુલુલ્લાહ (સલ.)"
યેહ કહેકર વહાંસે ઉઠ ગયે.

ફિર એહલે બયતે ઈમામ હુસયન (અ.) યઝીદકે સામને
લાય ગય. ઔર સરે ઇમામ ભી યઝીદકે પાસ થા હઝરત ફાતિમા
ઔર સકીના (રદી.) ઇમામ (અ.)કી સાહબ જાદીયાં સરે ઇમામ
કો દેખનેકા કસ્દ કરતીથી ઔર યઝીદ ઉસે છિપાતાથા. જબ એ-
હલે હરમકી નજર સરે ઇમામ પર પડી. તો ચિલ્લા ઉઠીં ઔર
રોને લગી. ઉનકે રોનેસે યઝીદકી ઔરતોંને ભી રો દીયા.

કહેતે હંય કે જબ જનાને યઝીદ ઔર તમામ લોગોંને ઉસ-
પર લઅનતો મલામત શુરૂઅકી ઔર શહાદતે ઈમામ મજલુમકે
બાઇસ મુહિબ્બને એહલે બયત બર અફરોખ્તા હુવે ઔર યઝીદને
અપને ઉમુરી ખિલાફતમેં અંદેશા દેખા તો ખુદભી નાદિમ હુવા ઔર
ઇન મજલુમોંકી ખાતિરો મદારાત શુરૂઅકી ઔર આરામ દીયા
સૈયદુસ્સાજેદીન ઇમામ ઝયનુલ આબેદીન (અ.) કે તૌકો
ગલ ઉતરવા દીયે. ઔર કઇ દિનોં તક અપને યહાં રખ કર દઅ-
વતો મદારાત કે બઅદ મદીનએ મુનાવરા પહોંચા આય.

એક સખ્ત મુસીબતકા દિન વોહભી થા જબ કે યેહ કાફિલા
મદીનએ તૈયબામેં પહોંચ્યા હય. તમામ ઔરતો મર્દ બાહિર નિકલ
આએથે હર તરફ શોરો વાવયલાથા ગોયા કયામતે સુગરા કાયમથી
કહેતે હંય કે ઉમ્મુલ મોઅમીનીન ઉમ્મે સલમા (રદી.)ભી વહાં મૌ
જુદથીં ઔર "વા હુસયનાહ" કહેના ઔર બેકરારી વ બેતાબીને
તમામ એહલે મદીનાકો વફાતે રસુલે ખુદા (સલ.) કો રોજ યાદ
દિલા દીયાથા. ઈન્નાલીલ્લાહે વ ઈન્ના ઈલહે રાજેઉન.

જબ ઇમામ .જયનુલ .આબેદીન (અ.) સર હા.-ક.એ માતુમ .જદગાન મદીનેકે .કરીબ પહોંચે તો એહલે મદીના ઔર બની હાશમ કી આગાહી કે લીયે પહેલે એક આદમી ભેજા. મદીનેકે .કરીબ પ્હે ખ.બર પહોંચતેહી ખુરરામ મચ ગયા ઔર તમામ લોગ શહેરકે બાહિર ઈન મજ.લુમોંકે ઈસ્તેક.બાલકે લીયે દૌડે. ઔર પરદાનશીન ઔરતેં ભીં રોતીં પીટતીં માતુમ કિનાં વહાંતક પહોંચી. રાવી કહેતા હય કે ઉસદિનસે બઢ.કર આહો બુકા ઔર માતુમો અલમ મંયને કભી નહીં દેખા.

ઇમામ .જયનુલ આ.બેદીન (અ.)ભી ઉસવક્ત. બાહિર નિકલ આએ. ઔર ઉનકે હાથમેં રૂમાલથા ઉસસે વોહ અપને આંસુ પુછતે જાતેથે ફિર આપને નિહાયતહી બલીગ. વસીહ. ખુ.તબા પઢા. ઔર અપની મુખ્ત.સર સર ગુજી.શ્ત ઔરગ.મકી કહાની કહે સુનાઇ. વોહ ખુ.તબા પ્હે હય. " હ.મ્દ કરતા હું ખુ.દા કે કારહાયે અ.જી.મ ઔર મુસીબત હાયે જ.માના ઔર મહેનત દર્દ આવરહા, ઔર માતુમ હાયે સબ્ર શીકન પર, અય ગિરોહે મરદુમ, દીન ઈસ લામમેં બહોત બડા. રખ.ના પડ ગયા. વોહ રખ.ના પ્હે હય કે મેરે બાબા ફરજં.દે રસુલે મક.બુલ યઅ.ની ઇમામ હુ.સયન (અ.) ઔર અવલાદે અસહા.બ ઉનકે તીન દિનકે ભુકે પ્યાસે કિનારે નહરે ફુરાતપે શહીદ હુવે. ઔર ઉનકે સરે અક.દસકો શહેર બ શહેર લીયે ફિરે, ઔર એહલે બયતે અસમતકો ક.યદ કીયા. પ્હે વોહ મુસીબતેં હંય કે દુ-નિયા કે પરદેપર જીન્કા મિસ્લ વનજી.ર નહીં હય. અય ગિરોહ બઅ.દ ઇસ વાક.એ પુર મલાલકે કૌન શખ્સ. મસરૂર હો ગા ? ઔર કૌન આંખ હ.જ.રતકે ગ.મમેં આંસુઓંસે બુ.ખ્લ કરેગી. ઔર કૌન દિલ-હય, કે જો મુસીબતે જનાબ સૈયદુશ્શોહદામેં શીગાફતા ન હો. ઔર કૌનસા સીના હય કે માતુમે ઇમામે ગ.રીબ વ મજ.લુમમેં મ-

જરૂર. ન હોગા. ઔર કૌનસા કાન હય કે અયસી મુસીબત સુનકે જીસસે દીને ઇસલામ મેં બડા. રખ.ના પડા. હય. ફટ ન જાય. ઔર એહલે મદીના તુમ્હેં કુછ ખ.બરભી હય કે કયા કયા જી.લ્લતેં હમ એહલે બયતે રસુલકો ઉમ્મતે રસુલે ખુ.દા (સલ.)કે હાથસે પહોંચી હંય ગોયા કે હમ ઔલાદે તુર્કો તાતારથે. ઔર હમકો તરહ તરહકી અજી.યતેં દીં. ઔર હમકો ક.યદભી કીયા. બગ.યર કે હમને કોઇ જુર્મ ભી કીયા હો. ન હમને દીને ઇસલામમેં કોઈ રખ.ના ડાલા થા. જીસકી ઈ.વજ.મેં હમસે યેહ સુલુક કીયા.”

ના.જરીન બાતમકીન! આપકો યાદ હોગા કે રસુલે .ખુદા (સલ૦) કે પચાસહી બરસ બ.અદ આપહીકે એહલે બયત અતહારકે સાથ એક અયસા જાનકાહ વાકિ.આ પેશ કીયા ગયા. ઔર બાવુ-જુદેકે આં .હ.જરત (સ.) કે બ.અ.જે અસ.હાબ ઔર કુછ કુંએકે લોગ ઉસવ.ક્ત મૌજુદથે મગર કીસીને ઇમામ મ.જલુમકી મદદ નકી. ઔર વોહ લોગ જીન્હોને સૈયદુશ્શોહદાકો શહીદકીયા. ઔર ઉનકે એહલે બયતકી બે.હુરમતીકી કયા વોહ .ખુદા ઔર રસુલકો પયચા-નતેથે ઔર .કુરઆને પાકકો માનતેથે? કિસ મસલીક કિસ મ.જહબ કિસ મશરબકે લોગથે? ઇસલીયે .જુરૂર હુવા કે મંય ઉસ .જમાનેકા ફોટુ ખીંચકર આપકે સામને ધરૂં તાકે આપકે મ.અલુમ હો જાય, કે ઉસ વ.ક્ત કિન .ખયાલાત કે લોગથે. ઔર કિસ.ગલતી ઔર નફસા નિયતકે બા.ઇસ યેહ વાકિ.આ પેશ આયા.

વા.જે.અ હોકે .હ.જરત અમીરૂલ મોઅમીનીન .ઉસમાન (રદી.) કી .ખિલાફતકે આ.ખેરી .જમાનેસે ફિત્નઓ ફસાદને જ.ડ પક.ડલીથી યહાં તકકે ઇનકી શહાદત હુઇ. ઔર ઇસકે બ.અદહી બુની ઉમ્મીયાકી એક પારટી મ.જબુત હોગઇ ઔર ઉનકે તલબે .ખુનો .કિસાસકે બ-હાને તમામ ઇસલામી દુનિયામેં .ખુનરે.જી શુરૂ.અ હોગઈ. જીસકા દ-

ફી.આ અમીરૂલ મોઅમીનીન .અલી મુરતુ.જા (.અ.) બાવુજુદ સ.ઈ બલી.ગ ન કર સકે ઔર ના.હ.ક ઉસમાન (રદી.) કા ઇલ.જામ આપ પર લગાયા ગયા. ઔર બરસરે મીંમ્બર એહલે શામ આપકો ગાલીયાં દેને લગે. ઔર નવ મુસલમાનને એહલે શામપર આપકી બુરાઇયાં .ખુબ જમાદી ગઈ. ઉમુમન મહાજરીનો અનસર સ.હાબએ કરામ .હ.જરત .અલી (રદી.) કે સાથથે ઔર તને ચંદ .હુબ્બે દુનિયા વ જાહયા .ગલત શુબ્.હકી વજહસે આપકે મુ.ખાલિફીનસે જામિલેથે ઔર બ.અ.જ ઉસ્કો ફિતનએ અ.જીમા સમઝકર ફરી.કયનકે મહારિબાતએ કિનાશકશ રહે. મગર .હ.જરત .અલી (રદી). કી ફ.જીલતો બુજુર્ગી ઔર ઇસ્તે.હક.ાકે .ખિલાફત ઉપર તમામથા. ઔર ઉસકો વોહ બરમલા બયાન કરતેથે મીસ્લે સ.અદ **બીન્ને અબી વિક.ાસ, .અબ્દુલ્લાહ બીન્ને ઉ.મર .અબ્દુરરહેમાન બીન્ને-અબી બકર, અબુમુસાઅશ.અરી, અબુહુરયરા, અનસ, ઉસામા બીન્ને જ.યદ**, વ.ગરહુમ (રદી.)

ફિરજબ .હ.જરત **અમીર** (.અ.) શહીદ હુવે. ઔર ઈમામ **.હુસન** (.અ.) ભી મજબુરન .ખિલાફતસે કિનારા કશ હુવે ઉસવ.ક્ત તમામ ઇસલામી દુનિયા બની ઉમ્મીયાકી સતુવતો જબરૂતકે તહતથી જો ઉન્હોંને ચાહાકીયા. કીસી કો મજાલ દમ.જદન નથી. ઔર અગર .જરાભી કિસીને ચું કીયા તો તનબીયા વતહદીદહી પર કિફાયત નકી જાતીથી બલ્કે વોહ .કત્લો હલાક કર દીયા જાતાથા. હજરત .અલા (રદી.) ઔર ઇન્કે .ખાન્દાનકે દોસ્તદાર જોશી.અ.આને .અલી (રદી.) કહેજાતેથે મૌક.ા વ મ.હલસે એક એક ચુન ચુનકર .ખાકમેં મિલાએ જાતેથે. **.હજર બિન્ને.અદી** (રદી.) વ.ગયરા સ.હાબી ઇસી જુર્મમેં શહીદ કીયે ગયે. ઔર હર જુમ્આકો બરસરે મીમ્બર .અલી (રદી.) મુરતુ.જા ઔર ઉન્ને મુ.બ્બીનપર લ.અનતકી

જાતીથી. ફિરભી વ્હે ગિરોહ બિલકુલ મિટ ન સકતાથા. એહલે .એરા.ક બિલ.ખુસુસ એહલે કુફ઼ા અપની તશી.અ પર અ.ડે હુવેથે. ઔર .ખુફ઼િયા તૌરસે વોહ હમેશા. ઇમામ .હુસયન (.અ.) દ.અ- વતે .િખલાફ઼તપર ઉભારા કરતેથે. ઇસલીયે કે ઉનકે ન.જદીક .િખલા- ફ઼તકે મુસ્ત.હ.ક ફ઼.ક્ત જનાબ .અલી (રદી.) ઔર ઉનકે ખ.ન્દાનકે લોગથે. મગર આપ બવજહે મ.આ.િહદા વસુલ.હે નામ.એ ઇમામ .હસન (અ.) હરગિ.જ ઇસ્કો પસંદ ન કરતેથે.

જબ અમીર મઅ.ાવિયાને ર.હલતકી ઔર .િખલાફ઼ત મઅ.ા- હિદા સુલ્હે.નામા ઇમામ .હસન (.અ.) ય.જીદ તખ.તનશીન હુવા. ઔર ઉસ્કી નાકાબિલયત વશરાબ ખ.ારીવ બેદીની ઉમુમત મશહુરથી ઔર ઇમામ .હુસયન (.અ.)ને ઉસ્કી બય.અત નકી ઔર મક્કેમેં આકર પનાહ ગુ.જીન હુવે તો એહલે કુફ઼ાકો અપની દાનિસ્તમેં એક અચ્છા મૌક.ા હાથ આયા. ઔ.ર ઇમામકો .ખુતુત ભેજે, ઔર હર ખતમેં અપની તશી.એ .કદીમકા ઇ.જહારભી કરતેથે.

ઇમામને પહેલે .હ.જરત મુસલીમ બીન્ને .અ.કીલકો અપના નાયબ બના કર ભેજા અઠારા આદમીયોંને ઇન્કે હાથપર બય.અતકી ઉન્હોને ઇમામકો .ખત લીખા. કે જલ્દ તશરીફ઼ લાઇયે યહાં દોસ્ત- દારોંકી કાફ઼ી જમી.અત હય. ઇમામ ઇધિરસે રવાના હુવે ઔર વહાં હ.ાકમે બસરા ઇબ્ને .જયાદ બદનિહાદ પહોંચા. દોસ્તીકા દમ ભરનેવાલે જનાબ મુસલીમ (રદી.)કો છો.ડકર ચલ દિયે ઔર વોહ બ.ડી બેર.હમીસે શહી.દ કીયે ગય. ઇમામને રાસ્તેમેં .ખબર સુની. અપને ઇરાદેકો ફ઼િર.ક કીયા. પલટ જાનેકા ઇરાદા ફ઼રમાયા ઔર અ- કસર .કબાયલ આપકે સાથથે ઉનકો ર.ખસત કર દીયા રાસ્તેમેં ઇબ્ને. જયાદકી ફ઼ૌજને આઘેરા. બ.અદમેં જો હ.ાલાત પેશ આય વોહ ના.જરીનસે મ.ખફ઼ીરખ્ખે નહીં ગયે હંય.

બ.અદ વા.કે.એ કરબલા ઈસલામી દુનિયાકા ક્યા રંગ હો ગયા? વોહભી જાન લેના .જુરૂરી હય ઉમુમન એહલે ઇસલામ બની ઉ-મ્મીયાસે તુઝ્ફર હો ગય ઔર એહલે .એરાક. બિલ.ખુસુસ એહલે કુફેપર હર જગેહ ન ફરીનો મલામત હોતીથી. ઔર મખ્ખીકે પર બરાબરભી ઉનકી વ.ક.અત લોગોંકે દિલોંમેં બા.કી ન રહી.

સહી બુખા.રીમેં હય કે એક .એશકી. .હજકો આયા, ઔર .હ.જરત .અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને .ઉમર (રદી.) સે યહે મસઅલા પુછા કે "અગર એ.હરામમેં મખ્ખી યા મચ્છર કો મારે તો કોઇ નુકસાન હય યા રવા હય?" ઉન્હોને પુછા "તુમ કહાંકે રહેને વાલે હો?" ઉસ્ને ".એરા.ક" બતાયા .હ.જરત ઇબ્ને .ઉમર (રદી.) ને ફરમાયા. "સુબ્હ.ાનલ્લાહ રસુલે .ખુદા (સલ૦) કે ફ.ર.જન્દોંકો તો તુમ લોગોંને .કત્લ કરડાલા ઔર મખ્ખી વ મચ્છરકા મસઅલા પુછતે હો."

ઔર મક્કએ મો.અ.જ.જમા ઔર મદીનએ તૈયબાસે ઉમુમન લોગોંને ય.જીદકી બય.અતસે ઇન્કાર કીયા ઔર .અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને .જુબયર પરભી ઈસ વા.કિ.એકા બડ.ા અસર હુવા. ઔર મક્કએ મો.અ.જ.જમાં મેં ઉન્હેને એક તુલાની .ખુતબા પઢ.ા ઇસ્કે બ.અદહી લોગોંને ઉનસે બય.અત કરની શુરૂ.અ કર દી. .હ.જરત અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને .અબ્બાસને ઉનસે બય.અત ન કીથી ય.જીદકો જબ યહે .ખબર હુઇ. ઉસ્ને .ખત લિખા. કે તુમને મુલહિદ (નઉજો બિલ્લાહ) ઇબ્ને .જુબયરકી બય.અત ન કરી ઔર મેરી ખુસુસિયતકા .ખ્યાલ રખા હય આપકે બહોત મમનુનો મશકુર હંય. ઔર આપસે ઉમ્મીદ હય કે લોગોંકો મેરી તરફ માયલ કરેંગે ઔર ઇબ્ને .જુબયરકી તરફસે દિલોંકો ફેર દેંગે.

.અબ્દુલ્લાહ ઇબ્ને .અબ્બાસ (રદી.)ને ઈસ .ખતકા જવાબ

દીયા ઉસમેં ઇમામ મ.જલુમકી શહાદતકા જીક્ર કીયા ઔર .જાહિર કર દીયા કે ઇસ વાકિ.અએકે બ.અદ મુમકિન નહીં હય કે હમ લોગ તેરી જાનિબસે કભી કોઇ ઉમ્મીદ રખ્ખે.

હ.જ.રત અ.બ્દુલ્લાહ ઇબ્ને અબ્બાસને ઇસ ખ.તમેં અપના અ.કી.દાભી સાફ જા.હિર કર દિયા કે યજી.દ ઔર યજી.દીયોંકી યહે હરકતેં ના શાયસ્તા ઔર ખુ.નરેજી.કી બેબાકી મ.હ.જ મુખાલીફતે ખુ.દા ઔર રસુલકી વજહથી ઔર દર હ.કી.ક.ત રસુલુલ્લાહ (સલ.)સે અ.દાવતકા ઇજ.હારથા. ઇસ ખ.તસે યહે બાત ખુ.બ જા.હિર હો ગઈ કે યજી.દ ઔર યજી.દીયોંકો અ.બ્દુલ્લાહ બિન્ને અ.બ્બાસ (રદી.) જમાઅ.તે મુઅમીનનસે ખા.રિજ સમજતે થે ઔર આખિ.ર ખ.તમેં જો ફરમાતે હંય. "ઔર તુને મેરે ખા.નદાનકે સાથ અયસા કીયા કલ મેરી તરફસે ભી અયસાહી દિન તેરે ખા.ન્દાન પર ગુજ.રેગા" ચુનાંચે યહે ઇનકા ઇરશાદ સૌ બરસકે અંદર જુ.હુરમેં આયા કે "સફ્ફા હ અ.બ્બાસી" ને ઇન અશરારે બની ઉમ્મીયા કો બેખો. બુનસે ખોદ કર ફેંક દીયા ઔર હજા.રહા બની ઉમ્મીયા વ બની મરવાન બુરી તરહ.સે મારે ગએ ઔર અમીર મઆ.વિયા વ યજી.દ વ મરવાન વ અ.બ્દુલ મલક વ વલીદ વગ.યરા હુમકી ક.બ્રેં ખોદ કર ઉનકી લાશ ઔર હડ્ડીયાં તક જલાઇ ગઈ.

જબ હ.રમયન શરીફયનમેં ઉ.મુમન યજી.દસે લોગ કિનારા કશ હો ગય તો ઈસ શકી.ને પહેલે મદીનેમેં ફૌજ કશીકી ઔર વાકિ.અએ હ.રરા પેશ આયા સાતસો મહાજરીનો અનસારકી અવ-લાદકો ક.ત્લકી ગઇ. મદીના ખુ.બ લુટા ગયા મસ્જીદે નબવીકીભી બે હુ.રમતી કી ગઇ. ફિર મક્કએ મોઅ.જ.જ.માકી જાનિબ ફૌજ રવાંના હુઈ મગર અ.બ્દુલ્લાહ બીન્ને .જુબયરને ઉસે શકિસ્ત

દી ઇસી દરમિયાયનમેં યજી.દ શકી. કે દારૂલ ખવાર સિધારનેકી ખ.બર આઇ.

શાએર—

બયક ગર દિશ ચર્ખે. નિ લાફરી, ન નાદર બજા માંદા ને નાદરી;

ઇધર કુફઓ ઇરાક.મેં ઉન શી.ઓંકો જીન્હોંને ઇમામકો બુલાયાથા નદામત હુઇ. ઔર મજમએ કસી કરકે બહોત રોએ પીટે ઔર ઇસ ગુનાહકે કફ્ફારેમેં કા.તિલીનસે બદલા લેનેકી ઠહેરાઇ ઔર મુલ્કે શામકી તરફ બઢે. ઇધરસે શકી. ઇબ્ને .જયાદને ફૌજ ભેજી વ્હે જાંબાજ. ખુ.બ લ.ડે ઔર રાહે ખુ.દામે અપની જાનેં તસદદુક. કીયા કીએ. કુછ લોગ બચકર કુફે આય ઔર મુખ.તાર ઇબ્ને .ઉબયદ સક.ફીકી ફૌજસે જા મીલે ઔર કા.તિલીને એહલે બયત સબકે સબ બુરી તરહ ક.ત્લ કીયે ગય.

ફિર ફૌજ આગે બઢી ઔર ઇબ્રાહીમ અશ્તર સિપૈહસાલારથે મોસલ કે .કરીબ ઇબ્ને .જયાદ બદ નિહાદભી ફૌજે જરરાર લેકર પહોંચા સખ્.ત લડ.ાઇ કે બ.અદ વ્હે શ.કીભી મારા ગયા. ઔર ઇસકી ફૌજ ભાગ ગઇ યા મારી ગઈ. ઔર ઇસ્કા સર કુફેમેં મુ.ખ્તારકે પાસ આયા, ઔર ફિર ઔર અશકિ્યાકે સરકે સાથ મક્કેએ મો.અ.જ.જમા .હ.જરત મુ.હમ્મદ .હનીફાકે પાસ ગયા ફિર મદીનએ તૈયબામેં ભેજા ગયા.

કહેતે હંય .જનાને એહલે બયતને બ.અદ વા.ક.એ કરબલા કસરત સદમેસે અપને સરોંમેકંઘી નકીથી જીસદિન ઇબ્ને .જયાદ વશકી વઉમર બિન્ને સ.અદ કે સર ઉન લોગોંને દેખે ઉસ દિન વ્હે સોગ તો.ડા.

જબ ઇબ્ને .જયાદ ઔર ઉસકે સાથીયોંકે સર કુફેકી મસ્જીદમેં લાકર રખેગય તો એક બાર શોરો .ગુલ હુવા કે "વાહ આયા"

દેખાતો એક સાંપથા. વોહ ઉન અશ.કિયા કે સરોંકે દરમિયાનમેં આયા ઔર .અબ્દુલ્લાહ બિન્ને .જયાદકે સરમેં નાકકે એક જાનિબકે સુરા.ખસે ધુસા. ઔર અન્દર કુછ ઠહેરા ફ્રિર નિકલકર ચલદીયા. ફ્રિર એકબાર .ગુલ્લ હુવા. "વોહ આયા, વોહ આયા," ઔર વહી સાંપ આયા ઔર વયસાહી કીયા ઔર કઈબાર અયસા વા.કિઆ હુવા. સચ હય.

શા.એર—મુજીયોંકે સર નહીં ચ.ઢતા બજુ.જ સુ.જી કોઇ,
સાંપકા ફ્રન .જીનતે તાજે સરે .જો.હાક થા.

.ખુદાકી .કુદરત હય કે ઇબ્ને .જયાદ શક.ી જીસદિન .કત્લ હુવા વોહ આશુરેકા દિનથા.

મુસલમાનો! યહે દર્દ અંગે.જ દાસ્તાન હય કે સ.ખ્ત દિલસે સ.ખ્ત દિલ કયું ન હો મગર ઇસ વા.ક.એકો સુનકર .જુરૂર બેચયન હો જાતા હય. ઔર દોચાર .કતરેભી આંસુ બહાએ બ.ગયર નહીં રહે સકતા. ઔર યાદ રખ્ખિએકે સૈયદુશ્શોહદાપર રોના કિસી ત.રહ .જા.એ નહીં જા સકતા.

તમામ શુદ.

M. S. Munshi,

Navsari.

૭૮૬

જ઼ીલમેં દર્જ કીયે હુવે નાટક છપકર મૌજુદ હૈંય.

સયદેહવસ	૦—૬—૦	જ઼હરી સાંપ	૦—૬—૦
અસીરેહિર્સ	૦—૬—૦	ખ઼ુબસૂરત બલા	૦—૬—૦
ખ઼્વાબે હસ્તી	૦—૬—૦	ખ઼ુને નાહ઼ક	૦—૬—૦
ક઼ત્લે નજ઼ીર	૦—૬—૦	સુફ઼એદ ખ઼ુન	૦—૬—૦
અમૃત	૦—૬—૦	બ઼જમેફ઼ાની	૦—૬—૦
દાગ઼ેહસરત	૦—૬—૦	અ઼લીબાબા	૦—૬—૦
અ઼લ્લાઉદ્દીન	૦—૬—૦	મીઠા જ઼હર	૦—૬—૦
સુનેહરી ખ઼ન્જર	૦—૮—૦	કાલીનાગન	૦—૮—૦
ઇન્તેક઼ામ	૦—૬—૦	ભુલ ભુલૈયાં	૦—૬—૦
હામાન	૦—૬—૦	દિલારામ	૦—૬—૦
કસૌટી	૦—૬—૦	ખ઼ુશરૂ હ઼સીના	૦—૬—૦
શહીદે—નાજ઼	૦—૬—૦		

મ઼હસુલડાક જ઼િમ્મે ખ઼રીદાર

મીલનેકા પતા.

એમ. એસ. મુનશી,

ડીપો સામને—નવસારી.

સલામ.

જ.બાંજો હ.ક.ને અ.તા કી હય હ.ર બશરકે લિયે,
ફ.કત. સનાએ શહિન્શાહે બહરો બરકે લિયે;
દહનકો ચુમ લીયા રહ.મતે ઇલાહીને,
જો બોસા હમને દ.રે સૈયદુલ બશરકે લિયે.
હુ.સયન ઇબ્ને અલી ઔર યજી.દ એહલે જફા,
બહિસ્તકે લિયે ય્હે, વોહ બના સક.ર કે લિયે;
હજા.રાં ખ.ાલિકે કૌનેન ને કીયે ઇજાદ,
હુનર બશરકે લીયે ઔર બશર હુનર કે લિયે.
અ.લીલો આ.જીજો. નાચારો ના તવાં સુગ.રા,
તમામ ઉ.મ્ર તડ.પતી રહી પીદર કે લીયે;
કહા હુ.સયન ને ખા.લિક.સે રોજે. આશુરા,
જમ્આ. હંય લાખો લઇં. એક મેરે સરકે લિયે.
જ.મીંપે લૌટ રહેથે જવાં અ.લી અકબર,
હજા.ર હ.યફ પિદર રોતેથે બશરકે લિયે;
કીયા શહીદ શહેદીં કો શીમ્રને નાહ.ક.,
મિલાયા ખા.કમે ઇમાંકો માલો જ.ર કે લિયે.
લગાએં આગ શકી. ઉન ખ.યામે આ.લી કો,
મલકકો ફ ખ્ર.થા બોસે કા જીનકે દરકે લિયે;
પિદરસે ખ.વાબમેં બોલી સકીના રો રો કર,
તમાંચે શિમ્રને મારે મેરે ગૌહર કે લિયે.
ય્હે સારે કાનભી જ.ખ.મી કીયે હંય દુરભી છિને,
ન આએ ક.યદમેં બાબા મેરી ખ.બર કે લિયે.
યકી.ન હય ય્હે "હ.સન"કો લહ.દમેં વક.તે ફુશાર,
જ.રૂ.ર આએંગે હ.યદર મેરી ખ.બરકે લીયે.

નો.હા.

ગ.મે શબ્બીર મેં હય આંખોંસે બહેતા પાની,
રંજમે હોતા હય હર ક.તરે કા દરિયા પાની;
કૌન શબ્બીર પિસર કિસ્સે નવાસે કિસ્કે,
ઉનપે ક્યું કિસ્ને કહાં બન્દ કીયાથા પાની.
જીનકે નાના હંય મુહ.મ્મદ વોહ ક.સીમે કૌસર,
ઉનકે ક.બ્જેમેં હય સબ દુનિયાકા દાના પાની;
આપ હંય શેરે .ખુદા ફાત.હે .ખયબર હય લ.કબ,
કરબલામેં ન દિયા ઉન્કો .જરાસા પાની.
શકસે કહેતાથા ય્હે શિમ્ર ઔર ય.જીદી લશકર,
અય .હુસયન ઇબ્ને .અલી દેખા હમારા પાની.
આપ ફરમાતેથે ય્હે પાની મુબારક તુજકો.
હો.જે કૌસર હય હમારા બહોત અચ્છા પાની.
હશ્રમેં ઉમ્મતે આસીકો પિલાએંગે .જુરૂર,
હો.જે કૌસરપે બુલાકર મેરે નાના પાની.
તુજકો ઇસ પાનીસે પાની હય હમેશા તકલીફ,
દ.અવે કરતા હય .ખુદાઇકે તેરા કયા પાની.
અસ્લકો દેખ .જરા અપની કે તુ કયા શય હય,
બુંદ નાચી.જ હય ઔર થો.ડાસા ગન્દા પાની.
પ.ડા દો.જ.ખમે તુ ચિલ્લાએગા પાની પાની,
જન્નતી .ખુલ્દમેં સબ પાએંગે ઠંડા પાની.
પન્જતન પાકકો જો કોઈ ન માનેગા “સુહ્યલ”
હોગા મ.હેશર મેં જહન્નમ ઉસે કાલા પાની.

નો.હા

હય હય શહે બે કસને .અજબ રંજ ઉઠાયા, ફરીયાદ .ખુદાયા.
જો .જુલ્મ ન દેખાથા વોહ અ.અદાને દિખાયા, ફરીયાદ .ખુદાયા.
દરિયાકે કરીબ ઉન્કો ઉતરને ન દીયાથા, ક્યા .જુલ્મ કીયાથા.
ઈસ ધુપમે ઈસ પ્યાસમેં પાની ન પિલાયા, ફરીયાદ .ખુદાયા
.જ.ખ્મી કીયા તલવારસે ફરજ.ન્દે .અલીકો, દિલ બન્દે નબીકો.
સર કાટકે નય.જેપે લ.ઇનોંને ચઢાયા, ફરીયાદ .ખુદાયા.
.જયનબકી રિવા છીનલી કુલસુમકા .જેવર, કયસેથે સિતમગર.
બે ત.જ.અઓ ચાદર સરે બા.જાર ફિરાયા, ફરયાદ .ખુદાયા.
થી રનમેં બહુ બેટીયાં .જુહરા વ .અલી કી, બિદ.અત હય યેહે કયસી.
દરબાર ય જીદે સિતમ આરાકા દિખાયા, ફરીયાદ .ખુદાયા.
.આજી.જ કીયા બેકસકો બ.જુલ્મો સિતમો જોર, થા કાફિરોંકા .જોર
તુરબતમે લ.ઇનોને પયમ્બરકો સતાયા, ફરીયાદ .ખુંદાયા.
બે વારસો વાલી કીયા સબ એહલે .હમરકો, દેખોતો સિતમકો.
જંજીરો રસન બાંધકે ઊંટોપે બિઠાયા, ફરીયાદ .ખુદાયા.
શબ્બીરને ઉમ્મતકે લીયે રંજ ઉઠાએ, બચ્ચેભી ગંવાએ.
નવાસા ગલા અસ.ગરે નાદાન છિદાયા, ફરીયાદ .ખુદાયા.
કિસ્તર.હ બયાં કિજે "વજીરે" જીગર અફગાર, આપ ચશ્મ હય .ખુંબાર
હય હય શહે મ.જલુમને ક્યા રંજ ઉઠાયા, ફરીયાદ .ખુદાયા.

માતુમ.

ઓય હાય આજ .ગમકી સબા હય ચમનમેં,
હય .ખિ.જાં ગુલશને પં.જતમેં—રે ઓય હાય આજ.
થે વોહ જીતને ગુલે નવ બહારી,
હોગએ સબ .કલમ એક બારી,

તીર ખાએ હંય સબ ગુલ બદનમેં—રે ઓય હાય આજ.
મિસ્લે નરગિસ હરએક ચશ્મ તરહય,
લાલા સાં દા.ગ બરહર જીગર હય,
સર્વ.કદ .ખમહય સબ ઈસ ચમનમેં—રે ઓય હાય આજ.
જા બજા આજ .ગમકી સદા હય,
બ.જમે .ઇશરતમેં .ગમ હો રહાહય,
એહલે દુનિયા હંય રંજો મહનમેં—રે ઓય હાય આજ.
કોઈ મ.ગમુમ રોતા ખડ.ા હય,
કોઈ આજુ.ર્દા દિલ હો રહાહય,
શોર માતુમ હય ઈસ અન્જુમનમેં—રે ઓય હાય આજ.
શહને સુજદેમેં સરકો કટાયા,
રાહે મૌલામેં ઘરકો લુટાયા,
પાયા રૂત્બા શહાદતકા રનમેં—રે ઓય હાય આજ.
.અ.ર્જે "ગૌસી"કી હય તુમસે સરવર,
.આજે.જોંકે હો તુમ બન્દા પરવર,
મુજકો રખના તુમ અપને વતનમેં—રે ઓય હાય આજ.

સલામ.

મીલનેસે પન્જતનકે સલામી .ખુદા મિલા,
ઔર જબ .ખુદા મિલાતો હરએક મુદ.આ મિલા.
જીનકો .ગુબારે ફૂર્શે શહે કરબલા મિલા,
મુજરાઈ ચશ્મે દિલકા ઉન્હેં તુતિયા મિલા.
અય મુજરઇ ચ્હે .હશ્રમેં મુજકો સિલા મિલા.
હર અશ્કકે .એવ.જ ગુહરે બેબહા મિલા,
કહેતેથે રો.જે .કત્લ .ખુદાસે ચ્હે શાહે દીં.

ક્યા ક્યા તેરે કરમસે મુઝે મરતબા મિલા.
ક્યા તેરી નિયાઅ.મતોંકા કરૂં શુક્ર મંય અદા;
તુજસે જો કુછ તલબ કીયા ઉસ સે સીવા મિલા,
પયદા કીયા રસુલ કે ઘરમેં બુતૂલ કો,
નાના મિલા તો તાજે સરે અંબીયા મિલા.
ભાઈ હુ.સન સા ખુ.લ્કે. હ.સનકાથી જીસ્કી ધુમ,
બાબા મિલાતો ખ.લ્ક.કા મુશ્કિલ કુશા મિલા;
.જયનબસી દી બહન મુઝે મુઝે હમ શકલે ફ઼ાતિમા,
ફ઼રજ.ન્દે હમ શબીહે રસુલે ખુ.દા મિલા.
અ.બ્બાસ નામદાર અ.લમદારે બાવફ઼ા,
લશકર મિલા હુ.સયનકો તો બાવફ઼ા મિલા.
પ્યાસા કભી ન તુને રખાથા હુ.સયનકો,
સો આજ તિશનગી કા ભી મુજકો મજા. મિલા.
રોકર ગ.મે હુ.સયન મે નીસાંસે અય "દબીર"
આંસુ બહા દીઆ તો દુરે બે બહા મિલા,

નો.હા.

હીચકીયાં લે લેકે તુ દમ તોડ. રહા હય, હો મીં તેરે કુ.રબાન,
ઇતના તો જ.રા ઠહેરો કે માં દુલ્હા બનાલે; અય ગેસુઓં વાલે.
દમ તોડ.તા હય હાય લહુ મુંહસે ઉગલ કર, મયદાન મેં અકબર,
બરછી કીસી બે રહ.મને અયસી હય લગાઈ. અય ગેસુઓં વાલે.
સહેરાભી ન દેખા તેરી દુલહન ભી ન દેખી, તુમ મરગએ બેટા;
માંને તો નહીં દિલકે કુછ અરમાન નિકાલે; અય ગેસુઓં વાલે.
દમ કરતીથી સીને કે ઉપર પઢ.કે મેં કુ.રઆં, ઔર નાદે અ.લીભી;
મારે હંય ઉસી સીનેપે જા.લિમને યહે ભાલે. અય ગેસુઓં વાલે.

ક્યા મુંહ વોહ દિખાએંગે નબી ઓર અલીકો, ફરદાએ ક઼યામત.
જીન દુશમનોંને મારે તેરે સીને પે ભાલે; અય ગેસુઓં વાલે.

માતુમ.

ઓય હાય બાગ઼ વીરાં હુવા મુસ્તુફ઼ા કા,
ખાકે ઝોંકા વોહ બાદે સબાકે—રે ઓય હાય બાગ.
સર સરે ગ઼મ ન અબ ક્યું રવાં હો.
જબકે બાગ઼ે નબી પર ખિઝાં હો,
શોર હરસુ હય રંજો ઇનાકા—રે ઓય હાય બાગ઼.
ગ઼મસે ફાડા હય ગુલને ગિરેબાં,
જુલ્ફ઼ સુંબુલને કી હય પરેશાં;
રંગ બદલા હય બાદે સબાકા.—રે ઓય હાય બાગ઼.
ના ચકોરોં મેં વોહ ક઼હ ક઼હે હંય,
ઔર ન બુલબુલમેં વોહ ચહ ચહે હંય;
શુગ઼લ ઉનકો હય આહો બુકાકા.—રે ઓય હાય બાગ.
સર્વ ઇસ ગ઼મસે હયરાં ખડા હય,
તખ઼્તા હર ગુલકા વીરાં પડા હય;
રોઝ અયસા હી ગ઼મકી હવા કા.—રે ઓય હાય બાગ઼.
ચશ્મે નરગીસ હય ઇસિ ગ઼મસે હયરાં,
હય ચમન ઉસકી આંખોંમેં ઝીન્દાં;
ચાક દામન હય ગુલકી ક઼બાકા.—રે ઓય હાય બાગ઼.
દાગ઼ લાલાને ઇસિ ગ઼મસે ખાયા,
તૌર માતુમકા સોસનમેં આયા;
જામા નીલા હય ઉસકી ક઼બાકા.—રે ઓય હાય બાગ઼.
હય ન સબ્ઝા ર્હે બાગ઼ જહાં પર,

દૌરે જી.ન્દાં હય રૌજે. જીનાં પર;
હુ.રે ગિ.લમાંમેં ગુ.લ હય ખુકા કા.—રે ઓય હાય બાગ.
વાએ તાલીબ ચમન પર ખી.જાં.હય,
ચશ્મસે નહેરે આંસુ રવાં હય;
રંગ અબ .ખું હુવા હય જીનાંકા.—રે ઓય હાય બાગ.

માતુમ.

તિશ્ના મારે ગએ આજ ઈબ્ને અ.લી,
સુનકે બાનુકી બેહ.દ તબીઅ.ત જલી.—તીશ્ના મારે ગએ.
હુઈ બેકલી બાગે. હ.યદરમેં, બાદે સરસર ચલી શાહેરે અનવરમેં;
ગુલ હુવા જીસસે હય હય ચિરાગે. નબી.—તીશ્ના મારે.
ચીતા શેરે ખુ.દાકા બુરા ઉસને, સંગપે સુલવાયા બદલે પલંગ જીસ્ને;
મર્ગ બદસે હરઆં ઉસ્કો જી.લ્લત મીલી.—તીશ્ના મારે.
ખેલતાથા જો મોહરે નુબુવત પર, કુદ.તેથે અ.યનો જાનો જીગર હ.યદર;
ઉસ્પે જા.લીમકી યારો કટારી ચલી.—તીશ્ના મારે.
હ.શ્રમેં કરના હમ પર મહેરબાની, હો.જે.કૌસરકા પિલવાના પાની;
હા.મી આ.જેજ.કી હય યેહે દુઆ. એ દીલી.—તીશ્ના મારે.

નો.હા.

લાશેપે બયાં કરતીથી રો રો કે યેહે માદર, પ્યારે .અલી અસ.ગર.
બે દેખે તેરે ચમન મુઝે હોએગા કયુંકર, પ્યારે .અલી અસ.ગર.
ઘર હોતા તો કરતી મંય તેરી ક્રાતિ.હા .ખ્વાની, અય યુસુફે સાની.
લાચાર હય માદર તેરી યેહે બેકસો મુ.જતર, પ્યારે .અલી અસ.ગર.
રેતીપે પ.ડે સોતેહો જંગલમે મેરી જાં, મંય હોગઇ કુરબાં,
ઝુલા તેરા ખાલી મંય ઝુલાઉં તુઝે કયુંકર, પ્યારે .અલી અસ.ગર.

ચુન ચુનકે સિતમગરને પ્યારે મેરે મારે, હો ગોર કનારે,
બાકી રહા સરપર ન કોઈ .ખ્વેશો બિરાદર, પ્યારે .અલી અસ.ગર.
લાશા તેરા .ઉરયાંન હય અબ કયા કરૂં તદબીર, હય હય મેરી ત.કદીર,
ચાદરભી નહીં સરપે કફન દું તુમ્હે કયુંકર, પ્યારે .અલી અસ.ગર.
કયા લિખ્ખે શુ.એબ આગે જોથી બાનુંકી .જારી, અબ અશ્ક હંય જારી,
દરબારમે .હાકિમકે વોહ જાતી હય ખુલે સર, પ્યારે .અલી અસ.ગર.

માતુમ.

ઓય હાયરે કા.સિમ બનાસા પ્યારા.
રાહે .હકમેં ગયા વોહતો મારા—રે ઓય હાયરે કા.સિમ.
બીબી કુબરા હય ઈસિ .ગમસે રોતી, .ગમસે દુલહાકે બેહુશ હોતી,
હાથમેં કંગના રન પર સિધારા—રે ઓય હાયરે કા.સિમ.
બાંધકર સહેરા સરકો કટાયા, હાય શાદીકા દિન કયા દિખાયા,
દારે ફાનીસે કર ગએ ગુ.જારા—રે ઓય હાયરે કા.સિમ.
જીસ્કો દેખો વહી ચશ્મ તરહય, .ગમકી આતિશસે સો.જાં જીગરહય,
આહસે દિલકા નિકલા શરારા—રે ઓય હાયરે કા.સિમ.
.ગૌસી તા.કત કહાં અબ .કલમકો, લિખ શકે શહકે રંજો અલમકો,
હો ગયા .હાલ .ગમસે દો પારા—રે ઓય હાયરે કા.સિમ.

મુસ્ત.જાદ.

સુ.ગરાને કહા રોકે હુઇ મંય બે સહારે, અય બાબા હમારે.
બાંદી તેરી કહે કહેકે પિદર કિસ્કો પુકારે, અય બાબા હમારે.
બીમાર સમઝ મુજકો યહાં છો.ડગએ આપ, કહિયે તો કરૂં કયા ?
હમ રાહે સકીનાકો લે .ખુશ હો કે સિધારે, અય બાબા હમારે.
હયં પાસ સકીના તો કીએ મુજકો ફરામોશ, મંય બેટી નહીં હું.

તુમ બિન મંય સદા ખીંચતી હું આહકે નઅ.રે, અય બાબા હમારે.
કા.સિદ ભી નહીં મિલતા ન હય પાસ કબુતર; કયસી મંય ખ.બરલું,
ખુ.દ આવ વયા મુજકો બુલાલો હું મંય વારી, અય બાબા હમારે.
હાં ઇતના સુના કે ચચા મુસલિમકે પિસરકો, નદીપે લે જાકે;
ક્યા હા.રીસે બે દીનને તલવારસે મારે, અય બાબા હમારે.
ક્યા ગુલસા બદન ભાઇકા ક્યા નાજ.કી બાતેં, યાદ આતી હંય મુઝકો;
જીસ બાલકો અ.મવીથે ખુ.દ અજ. દસ્ત સંવારે, અય બાબા હમારે.
ક્યું બાગ.ીયોંને બાગે. નબી કર દીયા વીરાંન, ફરિયાદ હય "રહ.માન"
ક્યા જુ.લ્મે દોતા આલે નબી કા વો બિખારે, અય બાબા હમારે.

જોગી.

પહોંચે તસલીમ ઉસ્કો ખુ.દાયા, જીસ્કે ગ.મસે હય જોગી બનાયા;
તેગ.કો તિશ્ના લબ જીસ્ને ખાકર, ઉમ્મતે મુસ્તુફા બખ્.શવાયા. ૧
જબ હ.રમસે હુવે આપ રૂખ.સત, સિમતે અઅ.દાકે ઘોડા ચલાયા; ૨
ફૌજે શામી મેં શબ્બીર જાકર, દુશમને દીં કે સરકો ઉડા.યા. ૩
સબ લ.ઇં મિલ કીએ તીર બારી, અસ્પસે શહકો નીચે ગિરાયા. ૪
ચુમે જીસ્કા ગલા આપ હ.જ.રત, શિમ્રને ખુ.ન ઉન્કા બહાયા; ૫
હય જીગર ઇબ્ને .હયદર સા કિસકા, ખુ.નસે અપની કફની રંગાયા. ૬
ના દિયે તીન દિન ઉસ્કો પાની, જીસ્કે નાનાપે લૌલાક આયા. ૭
હય મરાતિબ ભરા કિસ્કા અયસા, જીસ્કા જીબરીલ ઝુલા ઝુલાયા. ૮
હાય કયા શામિયોંને દગા. કી, ખ.યમા શબ્બીરકા ભી જલાયા. ૯
હમ બને ઇ.સ્ક.મેં ઉસ્કે જોગી, બહેરે ઉમ્મત જો ઘરકો લુટાયા. ૧૦
ઇલ્તે જા તુજસે "રહ.માં"હય હરદમ, રહેવે શબ્બીરકા સરપે સાયા. ૧૧

સલામ.

મુજરાઈ જા.લિમોંને સતાયા હુ.સયનકો,
બુલવાકે પાની તકન પિલાયા હુ.સયનકો.
રોને દીયા ખુ.દાને ન અહ.મદકે સામને.
હિરનીકા બચ્ચા દે કે મનાયા હુ.સયનકો,
કિસ ગરમીયોંમેં ઘરસે નિકાલા હજા.ર .હયફ,
કયા ધુપમેં લઈને જલાયા હુ.સયનકો.
હુ.રને કહા યહી મેરે દિલકો મલાલ હય,
કયું દસ્તે કરબલામેં મંય લાયા .હુસયનકો.
.આબેદને વ.કતે દફનકે શાને હિલા હિલા,
અપના તમામ .હાલ સુનાયા .હુસયનકો.
શિમ્રે લ.ઈંકી સારી જફાએં બયાન કીં,
રોકર નશાને તૌ.ક દિખાયા .હુસયનકો.
ઉસકો .ખુદા ન .હશ્રમે બ.ખ્શેગા અય રિ.જા
હંસ હંસકે જીસ લ.ઈને રૂલાયા .હુસયનકો.

નો.હા.

.જ્યનબને કહા .કત્લ હુવા હય મેરા ભાઇ, ઇસ દસ્તે બલામેં.
ચોબીસ પહર પાનીકી એક બુંદ ન પાઇ ઇસે દસ્તે બલામેં
તુમ તિશ્ના દહન મરગએ દો રો.જકે પ્યાસે, શમશીરે જફાસે,
અફસોસ જવાની તેરી અ.અદાને મિટાઈ, ઇસ દસ્તે બલામેં.
અસ.ગરકે ગલે પરતો લગા નાવકે બેદાદ, ફરીયાદ હય ફરીયાદ.
અકબરકે સિનાં .જુલ્મકી .જાલિમને લગાઈ, ઈસ દસ્તે બલામેં.
બીબિયોંકો સિતમગારોંને ઉટોંપે બિઠાયા, પરદા થા ન સાયા,
આબિદકો .જન્જીર હય .જાલિમને પિનહાઇ, ઈસ દસ્તે બલામેં

લેજાએંગે બલુવોંમેં ખુલેસર મુઝે અ.અદા, મંય કયા કરૂં દુખિયા,
દેતીહું શબો રો.જ પયમ્બરકી દુહાઇ, ઇસ દસ્તે બલામેં.
સબ ભાઈ ભતીજે હુવે એક આનમેં બેજાન, અય સૈયદે .જી શાન.
ત.કદીરને મુઝકો તો હય ય્હે શકલ દિખાઇ, ઇસ દસ્તે બલામેં.
વારિસ મેરા મરા ગયા .ખયમાભી જલાયા, ફરીયાદ .ખુદાયા.
ફરીયાદ હય ફરીયાદ દુહાઇ હય દુહાઇ, ઇસ દસ્તે બલામેં
કયા લિખે શુ.એબ આગે યતીમોંકી ય્હે .જારી, રિ.ક.કત નહો તારી,
સર પીટતી .ખયમેંસે સકીના નિકલ આઇ, ઇસ દસ્તે બલામેં.

વાવયલા.

વાવયલા હો વાવયલા, હાય સિબ્તે રસુલ વાવયલા.—
કીજીએ .ગમે શાહે શહીદાં, જીનકો પાની ન દે કે ય.જીદાં.
દિલકો આલે નબીકે કિયે હય મલુલ વાવલા.
આજ ગુલશનમેં હય શોરે મ.હશર, બુલબુલાં .ગમસે હંય .જારો મુ.જતર.
કુમરીયાં સરપે અપને ઉ.ડાતી હય ધુલ,
ર.અદ હય ન.અરા .જન અબ્ર ગિરયાં, રોતે જીન્નો મલક .હુરો પરિયાં.
.ગમસે મુરઝા ગએ બાગે જન્નતકે ફુલ.
મોમિનો ક્યા લિખું શાહકા .ગમ હય, ચશ્મ ગિરયાં મિશાલે .કલમ હય.
જીનપે બાદે .ખિ.જાંને ઉડાઇ હય ધૂલ.
યા .હબીબે .ખુદાકા વોહ પ્યારા, ય.અની બુર્જે અસદકા સિતારા;
ભાઇ જીનકે .હસન ઔર થી માદર બુતુલ.
.હયફ સદ .હયફ ભુકે પ્યાસે, રનમેં .જાલિમકી તે.ગ જફાસે;
કીએ ઉમ્મતકી ખ.ાતિર શહાદત .કુબુલ.
જીનકી ખિ.દમતમેં રૂ.હુલ અમીહો, હાય ફિરના મિલે પાની ઉનકો,
હુઇ આયતે તતહીર જીનપર નુ.જુલ.

એક શબકેથે ક.ાસિમે નવશાહ, હાથ કંગન બંધા સરકો સહેરા;
સુ.બ્હકો કી હય જામે શહાદત .કુબુલ.
મશ્ક જીસદમ ભરે હંય .અલમદાર, મારા .જાલિમને બા.જુપે તલવાર;
તીર બરસાએ યક તનમેંપે સદહા જુહુલ.
રો રો કહેતીથી બાનુ અય અકબર, પહોંચે ફિરદૌસ તુમ બરછી ખાકર;
નહીં ઉમ્મીદ દિલકી હુઈ કુછ .હુસુલ
અ.જ બરાએ .જરીફે સુ.ખનવર, વ.ક્તે ત.કસીમ યા શાહે કૌસર;
વ્હે .કદીમીકો મ.હશરમેં જાના ન ભૂલ.

નોહ.ા.

કુબરાને કહા તુમ હુવે જન્નતકો રવાના, હય હય બને ક.સિમ.
થા મૌતકા પયગ.ામ વ્હે મહેદીકા લગાના, હય હય બને .કાસિમ.
ફૂટતા હય જીગર દેખકર મૈયતકો તુમ્હારી, અય ફિદયએ બારી.
હય જાએ કફન જીસ્મમેં જો.ડા વ્હેશહાના, હય હય બને ક.ાસિમ.
બાબા હંય ન બહેનાં હંય નતુમ હો મેરે સરપર, હંય બેકસો મુ.જતર.
કિસ્તર.હસે કાટુંગી રંડાપેકા .જમાના, હય હય બને ક.ાસિમ.

જોગી.

મુજકો મૌલા દિખાદે મદીના, શહેર જો હય .અરશકા નગીના;
હંય મદીનેમેં રહેબર હમારે, જીનકો .હ.કકે પયમ્મર પુકારે;
જો વોહ હંય પેશવા મુરસલીના—મુજકો૦
હય વોહ શ.કકુલ .કમર શાહે અનવર, તાજ શાહીકા હય જીનકે સરપર;
જો હંય ફર.જન્દે બીબી અમીના—મુજકો.
.ઇશ્કે. .હ.જરત નબીસે મેરા દિલ, અય .ખુદાવન્દ ન હો જાએ ગ.ાફિલ,
પુર રહે શૌ.કસે મેરા સીના—મુજકો૦

અબ દુઆ હય યેહ મેરી ખુદાસે, જા મિલું મુસ્તુફા મુજતુબાસે;
હ.યફ હય હિન્દમેં મેરા જીના.—મુજકો૦
રૌજા. સરવરપે જીસ વ.ક્ત જાઉં, ક.બ્ર આંખોસે અપની લગાઉં;
દિલ રવાના મિસ્લે સફીના,—મુજકો૦
અપને રહ.માં કો મૌલા બુલાના, જામે કૌસર હ.શરમેં પિલાના,
સદકા. જદ્દુલ હ.સન ઔર હુસયના.—મુજકો૦

રિવાયત

ખિ.દમતમેં મોઅમીનોંકે હમારા સલામ હય,
દિલસે જો તાબેઅ. હ.જ.રતે ખ.યરૂલ અનામ હય.
દીને મુહ.મ્મદીસે જો મુનકર ફિરાએ સર,
લઅ.નત ખુ.દાકી ઉસ્પે સદા સુબ્.હો શામ હય.
રાહે ખુ.દામેં સરકો જો અપને ફિદા કીયા,
દોજ.ખ. ક.સ.મ ખુ.દાકી બસ ઉસ્પર હ.રામ હય.
થે સંગદિલ વોહ કયસે લ.ઈ હાય પુર જફા;
મારે ઉસે જો દોનો જહાંકા ઈમામ હય.
આલે નબીને રાહમેં મૌલા કે સર દીયા,
આ.શિક. હંય જો કે સચ્ચે યહી ઉન્કા કામ હય.
રહ.માન કો ઇસ શએ.ર કે બદલેમેં મુહ.મ્મદ,
કૌસરકા જામ હ.શ્રમેં દયના ગુ.લામ હય.

ક.સીદા

કયા ન કુછ સદમા હુવા આલે પયમ્બરકે લીયે,
ઔર હુવા આરામ દો દિન તો સિતમગરકે લીયે.
છિદ ગયા તીરોંસે બાજુ. હ.જ.રતે શબ્બીરકા,

જબ ગએ હંય નહેર પર પાનીકો અસગ.રકે લીયે.
મિસ્લે મુસા લાખ ફિરઓં.મેં લ.ડેથા એક હુ.સયન,
કહેતે મુ.જી અમાંદે બસ પયમ્બર કે લીયે.
જબ ગલે પર તે.ગ શીમ્રે બે હ.યા ચલને લગી;
કુ.દસિયોંને દી દુહાઇ થામ દાવર કે લીયે.
કુફીયોંને વોહ દગા.ફી જ.હરભી પિલવા દીયા;
પહેલેસે કયા કયા ખુ.સુમતકી ન શબ્બરકે લીયે,
જીસને પાની આલે અહ.મદ કો ન દુનિયામેં દીયા;
કયું ન મહે.શરમેં હો વોહ મોહ.તાજ કૌસરકે લીયે,
તાયરે રૂ.હ કફ્સસેં ર.હમાનકે જીસદમ છુટે
આશીઆં યસરબમેં હો સિબ્તે પયમ્બરકે લીયે

માતુમ.

ઓય હાય .હાલે શબ્બીર કયુંકર ર.કમહો.
જીસ્કે .ગમમેં .કલમ ચશ્મે નમહો— રે ઓય હાય .હાલે૦
.કિબ્લએ .ખયબરકો જીસ્ને ઉખા.ડે, ઔર પહેલવાં હ.જારોં પછા.ડે,
ઉસ્કે ફર.જન્દપે .જુલ્મો સિતમહો— રે ઓય હાય હાલે૦
જો કભી ઘરમેં રોતેથે હુસનયન, સુનતે .હ.જરત તો હોતેથે બેચયન,
ઉસપે કરબલમેં લાખોં અલમ હો— રે ઓય હાય હાલે૦
હય ન ઉસ .ગમસે કોઇભી આ.જાદ, ગુલ ન બુલબુલ ન .કુમરી ન શમશાદ.
કયું રવાં જાં ન મુલ્કે .અદમ હો— રે ઓય હાય હાલે૦
જીસ્કી માદરહો બિન્તે પયમ્બર, ઓર બાબા .અલી શેરે સફ્દર,
હાય વોહ તિશ્ના લબ સર .કલમ હો— રે ઓય હાય હાલે૦
.જીન્દા જબતક રહું મય અય ર.હમાન, હય મુઝ .આસીકા બસયેહી અરમાન
.હુબ્બે શબ્બીર દિલસે ન કમ હો— રે ઓય હાય હાલે૦

માતુમ.

ઓય હાય કયા લિખું .હાલ સુ.ગરાકે .ગમકા.
સીના ફૂટતા હય ધસ જા .કલમ કા.—રે ઓય હાય કયા.
રોકે સુ.ગરા ય્હે બોલી હો બે તાબ, કયું ન મેરે પીદરકો દીએ આપ.
જો થા સરદારે .અરબો .અજમકા—રે ઓય હાય કયા.
ઈતના .આબિદને આંસુ બહાયા, બાપ કે .ગમ સિવા કુછ ન ખાયા.
ગુલથા રૂ.ખસારોંપર ચશ્મે નમકા—રે ઓય હાય કયા.
તીર બર .હલ્ક. અસ.ગરભી ખાએ, ઔર. અબ્બાસ બા.જુ કટાએ.
હાય શબ્બર પીએ જામ જમકા—રે ઓય હાય કયા.
લ.ડતે શબ્બીરથે રનમેં અયસે, લાખોં બુ.જમેં હો એક શેર જયસે,
થા નવાસા જો શાહે ઉમમકા,— રે ઓય હાય કયા.
આર.જુ હય ય્હે શબ્બીરો શબ્બર, દસ્તે .ખુદ ઔર ર.હમાનકા સર,
હય ભરોસા તુમ્હારે કરમકા— રે ઓય હાય કયા.

નો.હા.

સર પીટકે ચિલ્લાતીથી ય્હે .જયનબે નાશાદ, ફરીયાદ હય ફરીયાદ,
શબ્બીરકી ગરદનપે ચલા .ખન્જરે બેદાદ, ફરીયાદ હય ફરીયાદ,
બ.અદ આપકે હમ .કયદ હુવે શામમેં આએ, દુખ દર્દ ઉઠાએ,
.જન્જીર મેં પા બન્દ હુવે .આબિદે બીમાર, ફરીયાદ હય ફરીયાદ,
બંદેકે લીયે ગોશે સકીના હુવે .જ.ખમી, અય સૈયદ આલી.
ઉસ બચ્ચી પેકી શીમ્રે જફાકારને બેદાદ, ફરીયાદ હય ફરીયાદ.
નય.જે પે સરે પાકથા તન ખાકપે ઉરયાં, અય શાહે શહીદા.
ય્હે સબ હય ઉફ્ભી નહીં કર સકતા હય સજ્જાદ, ફરીયાદ હય ફરીયાદ.
રોનેકો મુમે મ.અ કીએ જાતે હંય અકસર, અય સિબ્તે પયમ્બર,
મંય રોતી હું અબ સબકો હોતા નહીં ઇરશાદ, ફરીયાદ હય ફરીયાદ.

સર ઇબ્ને યદુલ્લાહકા સિજદેમેં ઉતારા, વા હસરતા દરદા.
.જીનહાર ડરા .હ.કરો ન શિમ્રે સિતમ ઈજાદ, ફરીયાદ હય ફરીયાદ.
ખુર .ક.અ નહી ચાદર નહીં હું બેસરા સામાં, અય સરવરે .જીશાં.
કિસ્તર.હસે કફનાએ તુમ્હેં .જયનબે નાશાદ, ફરીયાદ હય કરીયાદ.
સજ્જાદકો તપમેં ન દવા હય ન.ગિ.જા હય, ચ્હે .કહરકી જા હય.
પહેનાતે હંય અબ .જેવરે આહન ઉસે જલ્લાદ, ફરીયાદ હય ફરીયાદ.
માં જાઇકો પાસ અપને બુલા લીજીયે ભાઈ, દિલ.ગમેસે હય .આરી.
કહેતીથી સરે શાહસે ચ્હે .જય નબે નાશાદ. ફરીયાદ હય ફરીયાદ.

નોહ.ા

.જયનબને કહા રૌ.જએ અ.હમદપ ચ્હે જાકર, ફરીયાદ હય નાના.
મયદાનમેં .હ.જરતકા નવાસા હુવા બે .સર, ફરીયાદ હય નાના.
કુછ અપને જીગર બન્દકી .હ.જરતકો .ખબર હય, સો ટુક.ડે જીગર હય.
આ.શુરે મુ.હરરમકો હુવે .કત્લ બિરાદર, ફરીયાદ હય નાના.
દો રો.જ રહા તિશ્ના! દહન આપકા પ્યારા, બસ થા ન હમારા.
મ.જલુમ મુસાફિરકે ફિરા .હલ્ક.પે .ખન્જર, ફરીયાદ હય નાના.
શહેરોંમે, ફિરાયા હમેં માનીંદ ગુનેહગાર, યા અ.હમદે મુ.ખ્તાર.
સર નય.જે પેથા ઔર હમ ઉંટાંપે ખુલે સર, ફરીયાદ હય નાના.
.ખયમેકો સિતમગારોં આતશસે જલાયા, કુછ ર.હમ ન આયા
હમ .કયદે મુસીબતમેં ફંસેલુટ ગયા સબ ઘર; ફરીયાદ હય નાના
અબતક રસને .જુલ્મકે બા.જુએ નશાં હંય, સરગમેં ફુ.ગાં હંય,
કયા કયા ન સિતમ હોગએ પરદેસ મેં હમ પર, ફરીયાદ હય નાના.
ગાડ.ા ન કીસીને શહે મજ.લુમકા લાશા, ઇ.જાહુઇ કયા કયા,
હમ ક.યદથે બે ગોરો કફન થા તને બેસર, ફરીયાદ હય નાના.
કાટા ગયા તેગોંસે ચમન આપકા સારા, હરએક ગયા મારા,
કા.સિમ હંય અ.બ્બાસ ન અકબર હયન અસગ.ર, ફરીયાદ હય નાના.

હિલતીથી .જમીં કાંપતીથી .કબ્રે નબી સબ, ખ.ામોશ નફીસ અબ.
જબ કહેતીથી .જયનબકે છુટા મુજસે બિરાદર, ફરીયાદ હય નાના.

નોહ.ા.

રો રો ફરમાતીથીં .જહરા મેરે મ.જલુમ .હુસયન,
તુજપે કયાબન ગઇ બેટા મેરે મ.જલુમ .હુસયન.
દસવીં તારી.ખ મુ.હરરમકી વ્હેકી જુમ્આ.ા હય હય,
રાસ તુજપર વ્હે ન આયા મેરે મ.જલુમ .હુસયન.
થે મુસલમાન વ્હે કયસે કે ન કુછ ર.હમ કીયા,
પાની તુજકો ન પિલાયા મેરે મ.જલુમ .હુસયન.
નારિયોંને ન કીયા ખૈ.ફે .અ.જાબે દો.જ.ખ,
તેરે .ખયમેકો જલાયા મેરે મ.જલુમ .હુસયન.
રોઇ તુજકો જો સકીના તો તમાંચે મારે,
ર.હમ ઇસિપરભી ન આયા મેરે મ.જલુમ .હુસયન.
.કત્લ હો ગયે વોહ રહ ગએ તનહા બેટા,
કૌન અબ દેગા દિલાસા મેરે મ.જલુમ .હુસયન.
રો રો કહેતીથી કે બાબાકો બુલાલો અમ્માં,
હય સકીના તેરી શયદા મેરે મ.જલુમ .હુસયન.
કિસ્તર.હ અબ દિલે બેતાબકો સમઝાઉં મંય,
દસ્તે .ગુબરતમેં હું તનહા મેરે મ.જલુમ .હુસયન.
માં હો .કુરબાન તેરે સબ્રકે હાંથોપેં તેરી,
તીર અસ.ગર કો લગાયા મેરે મ.જલુમ .હુસયન.
નોહ.ા અબ .ખત્મ હુવા .અ.ર્જ વ્હે કરતા હય વ.જીર,
નારે દો.જ.ખસે બચાના મેરે મ.જલુમ .હુસયન.

માતુમ.

ઓય હાય ચશ્મે પુરનમ બોલી વ્હે તુતી,
આજ હય બહેન ભાઇસે છુટી—રે ઓય હાય ચશ્મે૦
થા ય.જીદે લ.ઇંકા વ્હે કહેના, ઇબ્ને .હયદરકો પાની ન દયના;
બા .ખુશી પીએ. ગમ્રો મજીુસી—રે ઓય હાય ચશ્મે૦
શોર .ગમકી હર એક જા સદા હય, ત.ખ્તએ ગુલબી વીરાં પડ.ા હય.
બોલી જ.યનબ કયા તક.દીર ફુટી—રે ઓય હાય ચશ્મે.
જીસ્કા બાબા કેશેરે ખુ.દા હય, ઔર નાના નબી મુસ્તફા હય;
પ્યાસા ઉનકો રખે હાય મુ.જી—રે ઓય હાય ચશ્મે.
જા.લિમોંને ન પાની પિલાયા, ઔર ખ.યમેમેં આતશ લગાયા;
સબ કમાઇ બી .જહરાકી લુટી—રે ઓય હાય ચશ્મે.
જીગરે રહ.માં હય બસ થરથરાતા, ઔર જ.મીંનો જ.માંલરજા. ખ.ાતા;
હો શકિસ્તા કલમ વ્હાં પે ટુટી—રે ઓય હાય ચશ્મે.

વાવયલા.

ગ.મેશાહે અનામ વાવયલા, બાલો અય ખ.ાસોઅ.ામ વાવયલા;
જીસ્કા બાબા હય સરદારે .અ.ાલમ, ઔર નાના હય દોજગકા હ.ાકમ;
બનમેં કરબલ કે પાયા ન પાનીકા જામ—વાવયલા૦
કુફ્રી ઉસકો ન પાની પિલાએ, દોશપર જીસ્કો અ.હમદ બિઠાએ;
દો જહાંસે ગયા તીશ્ના કામ—વાવયલા૦
જો કે થા નુરેચશ્મે પયમ્બર, લખ.તેદિલ ફાતિમા વાય શબ્બર;
શામી ઉસ્કો દીએ સમકા જામ—વાવયલા૦
તીર અસગ.રેકો મારે જફાકાર, ખૌ.ફ રબકા ન પાએ સિતમગાર;
હાય કયસે વોહ અ.ક.લે ખ.ામ—વાવયલા૦
જુ.લ્મ કુફ્રીકા થા આબોદાના, રત્બા આલે નબીકા ન જાના;

થે સિતમગર કમર બસ્તા કયા એહલે શામ—વાવયલા૦
મુબતિલા હંય ઇસી ગ.મમેં હરગુલ, કુમરિયાં તુતિયાં ઔર બુલબુલ;
હય બજા ન કીસીકા ફહામ—વાવયલા૦
યારોથા અગ્ર હ.ક. ઉનકો મનજુ.ર, વર નહીં કયા લઇ.નોંકા મક.દુર;
કરતે નહીંપે અપના મુક.ામ—વાવયલા૦
ઇલ્તેજા હય બરોઝે. હ.શરકે, દયના તુમ જામ કૌસરકા ભરકે;
હાથસે અપને રહ.માંકો ખ.યરૂલ અનામ—વાવયલા.

નોહ.ા૦

જ.યનબસે કહા રોરો કે યું ખ.યમેમેં શબ્બીર, હય હય મેરી હમશીર.
સબ તિશ્ના દહન કટતે હંય બે જુર્મ વ ત.કસીર, હય હય મેરી હમશીર.
ઇસ માહકી પહેલીકો અ.લમદારકે બા.જુ, કટ જાએંગે તનસે.
કુંબેકી જો બરબાદીકી અબ દિખતી હય તાસીર, હય હય મેરી હમશીર.
હમ શકલે નબી હય વોહ મેરા યુસુફે સાની, પ્યાસા વોહ મરેગા.
મીટ જાએગી દુનિયાસે પયમ્બરકી વોહ તસવીર, હય હય મેરી હમશીર.
મયદાનમેં શાહ.જાદએ કા.સિમભી કટેગા, દિન હય યહે .ક.જાકા
સર પીટ કે કુબરા મેરી રોવેગી હો દિલગીર, હય હય મેરી હમશીર.
મ.અસુમ સકીનાકો મેરી રોને ન દયના, આગો.શમેં લયના.
શમશીરોંકો ખીંચે હુવે ઇતરાફ હંય બેપીર, હય હય મેરી હમશીર.
શશમાહકા મ.જલુમ મેરા અસ.ગરે બે શીર, હો પ્યાસસે બેદમ.
પાનીકે .એવ.જ પીવેગા .ખું ખાકે વોહ એકતીર, હય હય મેરી હમશીર.
બીમાર મેરે આ.બેદે મ.જલુમ કે હય હય, યહે કૈ.મે સિતમગર.
ગરદનમેં ગિરાં તૌ.ક પિન્હાં પાંઉંમે .જન્જીર, હય હય મેરી હમશીર.
દરબારે ય.જીદીમેં .હરમ જાવે મુ.કરરર, બે મ.કનઓ ચાદર.
સબ કા.તિલે બેદીન કે હાથોમેં હય શમશીર, હય હય મેરી હમશીર.

કોઇ આનમેં .જાલીમભી મુઝે .કત્લ કરેંગે, ઇસિ દસ્તે બલામેં.
બચને નહીં દેગી મુઝે ઇસ જાએપે ત.કદીર, હય હય મેરી હમશીર.
મન બ.અદ સહારા રખો કુંબેપે તુ મ્હારા, હય તુમસે વસીયત.
કાટેગા મેરે સરકો કરે શીમ્ર હય તદબીર, હય હય મેરી હમશીર.
કર .ખત્મ મુ.હમ્મદ ન્હે બયાં આલે નબીકા, ફૂટતા હય કલેજા.
યું કહેતે હુવે રનકો ચલે .ખયમેસે શબ્બીર, હય હય મેરી હમશીર.

રિવાયતે જોગી.

જોગી હમતો બને પન્જતનકે, સિદ.ક દિલસે ઇમામે .હસનકે;
સરપે અપને રખી .ગમકી દસ્તાર, ઔર છિદાકાન મુન્દરે પહન યાર.
તનપે ખ.ાક રમાઇ હય દિલદાર, નતો લોભી હંય દુનિયાકે ધનકે;
તને ખ.ાકી કો કર ખ.ાક અકસીર, ઔર લુટા.જરકો બરરાહે શબ્બીર.
.ગમકી સેલી કર અપને ગલુગીર, જપતે ફિરતે હંય લે હાથ મનકે;
પહેનકર કફની લે હાથ માલા, હાથ સહરન ઔર તુંબા નિરાલા.
કહેતે .હ.ક અલ્લાહ ઔર બોલબાલા, ચલે હમતો ભુકે નહીં સીમતનકે.
મનમેં અપને હંય ધુની લગાકે, કરતે પયદા જીલા દિલ જલાકે.
હોતે સદ.કે શહે કરબલા કે, સુનો ઔર સરવરકે નુર નયનકે,
મનકી મનમેં હય માલા ફિરાઇ, તબતો .જરરાહ જલા દિલમેં આઇ;
ન.જર આને લગી ફિર .ખુદાઇ, .જહર સદકેસે હમકો શાહે .જમનકે.

માતુમ.

ઓય હાય કરો માતુમ શહે કરબલાકા.
થા વોહ પ્યારા રસુલે ખુ.દાકા—રે ઓય હાય કરો.
ઉસકી જુરઅતપે સદ મરહ.બા હય, રહે .હક.પર જો સદકે.હુવા હય;
ચલ ગયા ઉસપે ખ.ન્જ.ર જફાકા—રે ઓય હાય કરો.

ઉસ્ને સુજદેમેં સરકો કટાયા, રાહે મૌલામેં ઘરકો લુટાયા;
બસ વોહ રાજી થા હ.ક.કી રેજા.કા—રે ઓય હાય કરો.
થા વોહ ખા.તુને જન્નતકા પ્યારા, બાગે. અહ.મદકા ગુલથા હજા.રા;
થા વોહ લખ્.તે જીગર મુરતુ.જાકા—રે ઓય હાય કરો.
તે.ગ જબ રનમેં શહને ચલાઈ, આફ્રીંકી સદા હ.ક.સે આઈ.
ચૌતરફ્ શોર થા મરહ.બાકા—રે ઓય હાય કરો.
તીર જા.લિમને અસગ.રકો મારા, જીસકે લગતેહી જન્નત સિધારા;
રંજ થા શહકો ઉસ દિલરૂબાકા—રે ઓય હાય કરો.
ગૈ.ાસી સરવરકા ગ.મ જીસ્ને ખાયા, ઔર આંખોંસે આંસુ બહાયા;
ખૈ.ાફ્ કયા ઉસકો રૌજે.જજા.કા—રે ઓય હાય કરો.

મુસ્તજા.દ.

બાનુને કહા રનમેં ન જા અય અલી અકબર, મર જાએગી માદર.
કહેના તુ મેરા માનલે અય સિબ્તે પયમ્બર, મર જાએગી માદર.
સમઝાઉં કહાંતક અય મેરી ચશ્મકે તારે, કુછ હોશ તો પકડે.ા.
પુરજે. હય જીગર ગ.મસે મેરા મેરે દિલાવર, મર જાએગી માદર.
કા.સિમ ગયે ઔર ઔ.ાન વ જઅ.ફર ન ફિરઆયે, તુમ જાતે હો ઉસજા.
મજ.લુમોંપે કયા જુ.લ્મ કીયે એહલે સિતમગર, મર જાએગી માદર.
હરગિજ. ન ઇરાદા તરફ્ એઅ.દાકે કરો તુમ, માનોં મેરા કહેના.
કહેતી હુ મંય તુમસે મેરે પ્યારે યહી રોકર, મર જાએગી માદર.
રહ.માંકા નહીં ખૌ.ાફ્ હય જા.લિમકે દિલોંમેં, બચ્ચોં કો ભી મારે.
કયા દેંગે જવાબ હ.ક.કોકે જબ હોવેગા મહે.શર, મર જાએગી માદર.

પીંડારમ.

દેખકર શીમ્રકો યું કહે શાહે દીં .હસ્બે તક.દીર તુ હય કે મંય હું,

સિજ્દહએ હ.ક.મેં ચ્હે સર ઝુકા હય મેરા જે.રે શમશીર તુ હય કે મંય હું.
ચુર જ.ખ.મોંસે સારા બદન હય, હ.લ્ક. સુખા હય તિશ્ના દહન હય,
સિનએ ચાકે રંજો મહ.ન હય ભલા હ.ાલે તગય્ય.ર તુ હય કે મંય હું.
સર હય સિજ્દેમેં ચ્હે હ.ક. હય હય ન ખ.વાહિશ દિગર ઔર મુતલ.ક,
રંગ ગ.મસે સમાકા હુવા ફ.ક. ભલા નેક રહગીર તુ હય કે મંય હું.
નાના મેરા હય ખ.ત્મે રિસાલત ઔર બાબા હય શેરે શુજાઅ.ત,
ફાતિમામાં હય શાહે ક.યામત ભલા શાને તતહીર તુ હય કે મંય હું.
ઔર હ.સન મેરા પ્યારા અખી. હય, રાકિબે દોશે ખ.તમુન નબી હય,
પાસબાં દરકા રૂહુ.લ અમીં હય ભલા એહલે તૌકી.ર તુ હય કે મંય હું.
કૌન મુજસા યહાં જી.નિશાં હય સાહ.બે ઇ.લ્મ ફ્યજે. રસાં હય,
શુકે હ.ક. દમબદમ બરજ.બાં હય ભલા બોલ નખ.ચીર તુ હંય કે મંય હું.
ચાક. ખ.ામેકો ગ.મસે જીગર હય રંગ કિ.રતાસ બા યક દિગર હય,
મ.જ.મું રહ.માંકા મિસ્લે ગુહર હય ભલા શિગ્ર તકસીર તુ હય કે મંય હું.

મુજરા.

ઉસ્કો મુજરા જો ચ્હે બોલી ગ.મ સહા જાતા નહીં
ધ્યાન બાબાકા મુઝે સુબ્હે.ા મસા જાતા નહીં.
કહેતીથી સુગ.રા વતનમેં ભેજું ખ.ત મંય કિસ્કે હાથ.
કોઇ ક.ાસિદ ભી બસુએ કરબલા જાતા નહીં.
કહેતી થી ક.ાસીમકી માં રોરો ન જા ક.ાસિમ ન જા.
સહેરે ઔર જોડે.સે મરનેકો બના જાતા નહીં.
બોલી જ.યનબ ફૌજ આ પહોંચી ઉઠો બેટા ઉઠો.
બોલે આ.ાબિદ ના તવાનીસે ઉઠા જાતા નહીં.
કહેતેથે જા.લીમ ઉઠાએ પાઉં ચલ અય ના તવાં.
બોલે આ.ાબિદ કાંટે ચુબતે હંય ચલા જાતા નહીં.

જબ કોઇ કહેતા કે પાની પીઓ આ.બિદ કહેતે થે.
બાબા પ્યાસે મર ગયે પાની પીયા જાતા નહીં.
રાહે ખ.ાલિક.મેં ઉઠાઈ હય જો લજ.જ.ત પ્યાસકી.
આજ તક ઉસ પ્યાસકા મુંહસે મજા. જાતા નહીં.
ઇસ ક.દર રિક.ક.ત હય અય દિલગીર મુજકો ઇસ ઘ.ડી,
આગે હ.ાલે સિબ્ત પયગ.મ્બર કહા જાતા નહીં.

નુહ.ા.

અ.ર્જ. કરતીથી રોરો કે સુગ.રા, મુજકો લેતે ચલો સાથ બાબા.
છોડે જાતે હો યાં કિસપે તનહા, મુજકો લેતે ચલો સાથ બાબા.
હંય મદીનેકી સુનસાન ગલિયાં, યાં બિરાદર નખ.વાહર ન અમ્માં.
કૌન બેકસ કો દેગા દિલાસા, મુજકો લેતે ચલો સાથ બાબા.
તુમસે કોઇ સવારી ન લુંગી, કરબલા તક મંય પયદલ ચલુંગી.
અબ જુદાઇ નહીં હય ગવારા, મુજકો લેતે ચલો સાથ બાબા.
અપને મ.હમીલ તો ઠહેરાઇગા, આવગે કબ યહે ફરમાઇયેગા.
બે તુમ્હારે રહુંગા ન .જીન્દા, મુજકો લેતે ચલો સાથ બાબા.
કૌન ફરીયાદો .જારી સુનેગા, કૌન બેકસકો તસકીન દેગા.
મુજકો લેતે ચલો સાથ બાબા, મુજકો લેતે ચાલો સાથ બાબા.
રાસ્તેમેં કરાહું તો કહેના, કુછ દવા તુમસે ચાહું તો કહેના.
અબ નહીં હું મંય બીમાર .હાશા, મુજકો લેતે ચલો સાથ બાબા.
ઘરમેં કિસ્તર.હ તનહા રહુંગી, મંયતો અસ.ગરકો જાને ન દુંગી.
યાતો ઉસકોભી છો.ડો યહીંયા, મુજકો લેતે ચલો સાથ બાબા.
ક્યા લિખું .ગમકા અકબ્બર ફસાના, હોગયા .કાફિલા સબરવાના.
રહે ગઈ કહેતી હય હાત સુ.ગરા, મુજકો લેતે ચલો સાથ બાબા.

માતુમ.

હાએ ખાતુને જન્નતકા પ્યારા
ઉસકા બેદીનને સર ઉતારા.—હાએ.

જીનકી તાબે હય સારી .ખુદાઇ, ઉનસે કી .જાલિમોંને લડાઇ;
હયે યેહ .આલમમેં ઘર ઘર પુકારા.—હાએ.
થી વોહ સત્તર દો તનકી શુજા.અત, છેડે ઉનકો યેથી કીસકી હીમ્મત;
પર .ખુદાકો યેહી થા ગવારા.—હાએ.
રહમ અસગર પે ઉનકો ન આયા, પ્યાસસે જબકે વોહ તલમલાયા;
તીર હલકુમ પર ઉસકે મારા.—હાએ.
બીબીયાં અસગરે તીશના લબકો, દેખકર કેહતેથે સબ યેહ રો રો;
સાલ દો કા હએ બચ્ચા હમારા.—હાએ.
ઇબ્ને .હયદરકા લખ્તે જીગર હયે, શાહે દુનયા વદીં કા પીસર હએ;
દીલમેં કુછ સોચો .જાલીમ ખુદાકો.—હાએ.
.જુલ્મ મ.અસુમ પર મત કરો તુમ, કુછતો ખોફે ખુદાસે ડરો તુમ;
હએ યેહ બાનો કે દીલકા પું'વારા.—હાએ.
હાએ બચ્ચેપે કુછ રહમ ખાઓ, થોડા પાની તો ઉસકો પિલાઓ;
હએ યેહ કીસદીનકા દુશ્મન તુમ્હારા.—હાએ.
કયા દિલોંમએં તુમ્હારે સમાયા, .ખોફ તુમકો .ખુદાસે ન આયા;
.હલ.કપર તીર પ્યાસે કે મારા.—હાએ.
કયું ન જી જાએ ઇસિ .ગમ કે મારે, તિશનાલબ હાએ અસગર સિધારે;
દિલસે નીકલે હએ સબકે શરારા.—હાએ.
કેહતે આબીદ થે રંજો અલમસે, આજ મયદાને કરબલ મેં હમસે;
કરગએ સરવરે દીં કનારા.—હાએ.
મુ.હ .ખુદાકો દીખાઓગે કયા તુમ, ઇસકા અ.જામ પાઓગે કયા તુમ;
હશ્ર મયેં હાલ કયા હો તુમ્હારા.—હાએ.

અય રજા અબ તુ કેહનેમે બસ કર, લોગ રંજીદા હોંગે યેહ સુનકર;
હોગા દીલ સબકા ઇસ ગમસે પારા.—હાએ.

માતુમ.

માતુમે ઇબને મુશકિલ કુશા હએ,
ગમ મયેં જીસકે હરએક રો રહા હએ.—માતુમે.

જોકે હ.જરત .અલીકા પીસર થા, ફાતેમાકા જો લ.ખ્તે જીગર થા;
રન મયેં વોહ ભૂકા પ્યાસા મુવા હએ.—માતમે.

કર રહા હએ કોઇ ચાક દામાં, હએ .જમીનપર પડા કોઈ બે જા;
સારે આલમ મયેં મે.હુશર બપા હએ.—માતુમે.

કર રહા હએ કોઈ શ.હકા માતમ, કેહ રહા હએ કોઇ યેહ બ સદ ગ.મ;
.જુલ્મ કિસપર કહો યેહ હુવા હએ.—માતુમે.

કર રહા હએ કોઈ આહો .જારી, ચશ્મસે ખુ કિસીકે હએ .જારી;
.ગમમે બેદમ કોઇ હો રહા હએ.—માતુમે.

સર પટકતા હએ ઇસ. ગમસે કોઈ, શોર કરતા હએ ઇસ. ગમસે કોઇ;
કયા. ગમો રંજકા સાનેહા હએ.—માતુમે.

ગુલ મચા એક હએ સારે જમીંપર, શોર બરપા હએ અરશે બરીંપર
શેહકે .ગમકા જો યહ માજરા હએ.—માતુમે.

.ખુન રોતા હએ ઇસ. ગમસે કોઈ, જાન ખોતા હએ ઇસ. ગમસે કોઇ;
કોઇ બેદમ .જમીંપર પ.ડા હએ.—માતુમે.

કયું નહો સીના છાટ ઇસ અલમસે, કયું ન ટુકડે હો દિલ અયસે. ગમસે;
રનમેં બેકસ શહે કરબલા હએ.—માતુમે.

થા નવસા જો હજરત નબીકા, લ.ખ્તે દિલ થા હ.જરત .અલીકા;
.જુલ્મ કયા ઉસપે હય હય હુવા હએ.—માતુમે.

થા જો. ખત્મે રિસાલતકા તારા, ફાતેમા કે થા દિલકા સહારા;

ઉસકા લાશા .જમીનપર પ.ડા હએ.—માતુમે.
અએ ર.જા હો. કયામતસે બેડર, કામ દે સોંપ અપને .ખુદા પર;
તુછસે રાજી શહે કરબલા હએ.—માતુમે.

માતુમ.

આજ કરબલમેં શાહ કરતે હયે જંગ,
દેખકર ફોજે કુફ્ફાર હયે દંગ.—આજ.
થી હરમ મયેં બપા એક કયામત અશકીયા સબથે મશગુલે અશરત;
થે બજાતે રબાબો દફો ચંગ.—આજ.
શેહકો જબ જાલીમોને લીયા ઘેર માર કર કાફીરોંકા કાયા ઢેર;
કરદીયા સુ.ર્ખ મયદાનકા રંગ.—આજ.
તીર લગતેથે આદાકો કારી; સબકો આ.જાસે થા .ખુન .જારી;
મીસ્લે મોજે .જમન થા કહું ગંગ.—આજ.
અયે ર.જા અબહો આગે બયાં કયા; બેહરે ઉમ્મત સહી સબ યેહ ઇ.જા;
કબ થે ઉમ્મતકે બખસિસકે રહે ઢંગ.—આજ.

માતુમ.

દીલમેં બ.ખ્તર કે સરવકા .ગમ હયે,
માહો .ખુરશેદભી ચશ્મેનમ હયે.—દીલમેં.
શેરકે .ગમમેં મલા એક હયે રોતે, ચેનસે એકદમ હયે ન સોતે;
વિર્દે લબપર શફીઉલ ઉમમ હયે,—દીલમે.
.ગમકે દરયામેં સાતો જમાં હયેમીસ્લે વર્ના હરએકસુ દવાં હય હય
ક્યા સીતમ ક્યા સીતમ ક્યા સીતમ હય,—દીલમે.
આશીશો આબ સરવરકે .ગમસે, સર પટકતે હયે ર.જો અલમસે;
નુહસે ક્યા યેહ તુફાન કમ હયે.—દીલમે.

.ખાક ઓર બાદ રેહતે હયે જો મીલ, સમઝે ઉનકા યેહ હમ મ.કસદે દીલ
રંજ દીલપર જો શાહે ઉમમ હયે.—દીલમે.
એજ જહાંકો કયે સકતેકા આલમ, રાતદીન લબપે હયે શેહકા માતમ
હાએ કયેસા યેહ રંજો અલમ હયે,—દીલમે.
અયે ર.જા વાહવા વાહવા હય .ખુબ તુને યેહ માતમ કહા હયે;
તુઝપે સરવરકા લુતફો કરમ હયે,—દીલમે.

આજ શેહ સર કટાતે હંય પ્યાસે,
યાને હ.જરત નબીકે નવાસે.—આજ.

લાશે અકબર જો .ખયમે મયે આઈ, બાનો બોલી યેહ દેકર દુહાઇ,
કીસને મારા હયે ઉસકો જફાસે;—આજ.
માંસે તુમ બોલતે કયું નહી હો, દર્દ. જ.ખ્મોકા કેહેતે નહી હો;
મુઝસે શાયદ હો તુમ કુછ .ખફાસે,—આજ.
બરછીયોંસે છીદા સબ બદન હએ, ખુંમે ડુબા તેરા પયેરહન હયે;
દાદ ચાહુંગી ઈસકી .ખુદાસે,—આજ.
ક.ત્લે આલે નબી કરદીયા હયે, બચ્ચા તકભી ન બા.કી રખા હયે;
યાર કબ હયે ખુદાકી રજાસે.—આજ.
શર્મ આઈ ન તુઝકો લ.ડના, જમ.અ શમશીર ઓર શેહકા સીના;
ખોફ આયા ન તુઝકો ખુદાસે.—આજ.
જો હો અસવાર દોશો નબીકા, રાહત દીલહો હ.જરત .અલીકા.
વોહો મગમૂન કરબો બલાસે.—આજ.
શોહરી આલમમેં યેહ કુબંક હયે હર જગહ બસ યહી ગુફતુગુ હયે;
આજ સવવરકો મારા દ.ગાસે.—આજ.
કયું ર.જા હો નદો.જખસે આજાદ ગમે શેહઈ જોકી જાય બરબાદ;
હયે મોહબ્બત શહે કરબલાસે.—આજ.

માતુમ.

.અલી અકબર જો મયદાં મયે આયા,
દેખ હરએક .અદુ થર થરાયા.—.અલી.
લશ્કરે સ.અદ બોલા યેહ બસદમ, હોંગે અયસે જહાં મયે જવાં કમ,
.હુસ્ન અયેસા કીસીને ન પાયા.—.અલી.
બોલે અકબર ડરો તુમ .ખુદાસે, બા.જ આવો .અદુ ઇસ જફાસે,
કયુ યેહ પોકાર હયે ગુલ મચાયા.—.અલી.
કેહકે સરવરને યેહ એહલે સરસે, ખેંચી શીર તે.ગ અપની કમરસે.
લશ્કરે અહલે દીંકો ભગાયા.—.અલી.
પ્યાસસે જબ હુવે આપ બેદમ, આએ બાબા કે ન.જદીક ઉસદમ,
ચશ્મસે .ખુ બહાં યેહ સુનાયા.—.અલી.
મયેને કરબલા કે મયદામેં બાબા, બુંદભર પાની અબતક ન આયા.
કયા કહું સદમા જો કુછ ઉઠાયા.—.અલી.
અબ નહી પ્યાસકી તાબ મુઝકો, શીગ્ન દેતા નહી આબ મુઝકો,
તીશનેગીને નેહાયત સતાયા.—.અલી.
હાએ બાબા યેહ કયસા સીતમ હયે, બદલે પાનીકે તે.ગે. દો દમ હયે,
આસમાંને યેહ ક્યા દીન દીખાયા.—.અલી.
અયે ર.જા રેહ યહાંસે તુ ખામોશ, જા અદબકી હયે હોજા ફરામોશ,
અબ્રે .ગમ રહે .જમાને ગયે છાયા.—અલી.

માતુમ.

આજ સરવરને સરકો કટાયા,
રાહે મોલા મય ગરકો લુટાયા.—આજ૦
કોન અયસા હયે સરકો કટાવે. ઘરાકો રાહે .ખુદા મયે લુંટાવે;
હુકમે .ખાલિક હયે કયસા બજાયા.—આજ૦

શેહને તેલવાર અયસી ચલાઇ, રાહ કોજખમી સબકો દિખાઈ;
લશ્કરે અહેલે દીકો ભંગાયા.—આજ૦
કયા હકીક કહે કોઈ ઇસકી, થી જો .ખુશબો નબીકે ચમનકી;
ઉસને કરબલકે બનકો બસાયા.—આજ૦
જોકે મુ.ખતારે કૌસર કહાવે, હાએ પ્યાસા વોહ ગરદન કટાવે;
રંજ કયા યેહ, ફલકને દિખાયા.—આજ૦
હાએ જોહો નબીકા નવાસા, .જુલ્મ .જાલિમ કરે ઉસસે અયસા;
તીન દિન સેહકો પ્યાસા બિઠાયા.—આજ૦
અયે અ.જીજો રહે કયા .ગમ નહી હયે, .ગમે એહલે હરમકમ નહી હયે;
હાએ કયા બીબિયોંકો સતાયા.—આજ૦
.ગમ મયે એહલે હરમ શાહેદીકે, જીસને આંખોસે આંસુ બહાએ;
ઉસને જન્નતકો બેશક હયે પાયા.—આજ૦
ઇસ ર.જાએ હ.જીકો અય સરવર, ભુલ્યો મત મેરે બંદા પરવર;
જીસને રોરોકે માતમ બનાયા.—આજ૦

માતુમ.

જબ ચલે તીર સરદારકે દીંકે,
હોશ ગુમથે .જમાના .જમીં કે.—જબ૦
વાહરે શાહેદીકી શુજા.અત, દેખકર આપકી અયેસી હિંમ્મત;
ઉડ ગએ હોશ સબ એહલે કીં કે.—જબ૦
શાહને તે.ગ જીસદમ ચલાઇ, બોલે .આદા દોહાઇ દોહાઇ;
થે .અજબ હાલ શિમરે લઇં કે.—જબ૦
.જાલીમોંને યેહ કયા ગુલ મચાયા, હોએ બેજુર્મ શેહકો સતાયા;
થે જો સરદાર અરશે બરીંકે.—જબ.
હાએ જો બોસા ચાયે નબીહો, તીરે બેદાદસે વોહ છીદીહો;
અય .અદુ .હાલ રહે હો જબીંકે.—જબ.

બીબીયોં મ'ય .કયામત બપાથી, જબકે હરએક કે યેહ સદાથી;
હયે યેહ મોલા મકાનો મકીં કે.—જબ.
અએ ર.જા સુનકે યેહ માતુમે .ગમ, હોગએ લોગ સબ ચશ્મે પૂરનમ.
ટુક.ડે ટુક.ડે હએ જાને હઝીં કે.—જબ.

સલામ.

સલામી જબ ગલેપર શાહકે શમશીર ફિરતીથી,
જીગર હાથોંસે પક.ડે .જયનબે દિલગીર ફિરતીથી.
ન ક.અએમેં મીલી રા.હત ન પાયા ચયન યસરબમેં,
જહાં જાતેથે .હ.જરત મૌત દામનગીર ફિરતીથી.
ફ્લક અયસા ફિરા .જયનબસે ઓર શબ્બીરસે રનમે,
બિરાદર બેકફ્નથા ન'ગે સર હમશીર ફિરતીથી
.અલીસા બાપ જીસ્કા ફાતિમા .જહરર હ'ય નાદર હય,
ખુલે સર શામમેં વોહ સા.હબે તતહીર ફિરતીથી.
ગિરાં બારીસે .આબેદ ચલ ન સકતેથે જો રસ્તેમેં,
.અલીકી રૂહ હાથોંપર લીયે .જન્જીર ફિરતીથી.
ન.જર આતાથા પાની જીસ્તરફ રાંડોંકા રસ્તેમેં,
ઉસ જાનિબ નિગાહે અસ.ગરે બેશીર ફિરતીથી.
નમા.જે આ.ખરી શહને પ.ઢી કિસ કિસ મુસીબતસે,
.જબાં તાલુમે મુસ્કીલસે દમે તકબીર ફિરતીથી.
કોઇ સિબ્તે નબીસાબી નહોગા શાકિરો સાબિર,
.જબાંપર બસ દુ.આથી .હુલ.કપર શમશીર ફિરતીથી.

સો.જ.

.અ.જી.જો આજ રહે નયરંગ હય .જમાનેમેં,
અસીર જાતે હ'ય યસરબસે .કયદ.ખાનેમેં.

બંધીથી યેક રસન ઉત એકસોંકે શાનેમેં.
ઉઠાએ લાખ અલમ તાબ શામ જાનેમેં.
ન ચયન પાએ ન સોએ ન આબો દાના મિલા,
મિલા તો શામમેં ટુટાસા .કયદ ખ.ાના મિલા.

સલામ.

સલામી આંખોંસે શહકે .ગમમેં કબ અશ્ક હરદમ ટપક રહા હય,
યહે .કતરએ .ખુને દિલ હમારા મ.જહસે પયહમ ટપક રહા હય.
.ગમે શાહનશાહે જીન્નો આદમ ફલકપે કુછ અયસા છા ગયા હય,
હરએક .અરશીકી યશ્મે પુનરમસે અંશ્કે માતમ ટપક રહ હય.
.હુસયન આએ જો લાશે અસ.ગરપે રોકે બોલે કે આહ બેટા,
અભી તલક તેરે .હલ્કે. ના.જુકસે .ખુને પહયમ ટપક રહા હય.
સબા ઉડ.ાતી હય ખ.ાક હરસુ શકિસ્તા હંય ગુલબુનોંકે બા.જુ,
અલમસે હર યશ્મ ગુલસે આંસુ બરંગે શબનમ ટપક રહા હય.
ઉસે બિલા શુબ્હ કલ .કયામતમેં મોતીયોંકા મ.હલ મિલે ગા,
જીસ આંખસે આજ અશ્કે દુર .શહકે .ગમમેં હરદમ ટપક રહા હય.
યહી તો હોવેગા રૌ.જે મ.હશર મેં બા.ઇસે સર .ખુરૂએ કામિલ,
જો અશ્ક .ખુની શહે શહીદાંકે .ગમમેં હરદમ ટપક રહા હશ.

સો.જ.

તારાજ જબ નબીઓ .અલીકા યમન હુવા,
.જેબે કિનારે ખ.ાક હર એક ગુલ બદન હુવા.
રશ્કે જીના.નો .ગયરતે ફિરદૌસે રન હુવા,
આ.ખિરકો રનમેં ખ.ાતિમએ પંજતન હુવા.
ગુલથા નશાને નામે નબીકો મિટા દીયા.
શમ.એ મ.જારે મુસ્તફ્વીકો બુઝા દીયા.

સો.જ.

જબ આએ એહલે બયતે પયગમ્બર મદીનેમેં,
બરપા દુબારા હો ગયા મ.હશર મદીનેમેં.
જીુમ્બીશમેં આયા રૌ.જએ સરવર મદીનેમેં,
ફ્રિરતેથે સારે લોગ ખુલે સર મદીનેમેં.
લુટા હુવા જો કા.ફિલ આયા .હુસયનકા,
.કિસમતને સબકો દા.ગ દિખાયા .હુસયનકા.

સો.જ.

દેખ મત નરગિસે બીમાર બહારે ગુલશન,
હય રહે સબ ન.કશે ફના ન.કશો નિગારે ગુલશન,
મુજકો ભાતા નહીં .ખુશ રંગ .અ.જારે ગુલશન,
હય હવસ બુલબુલે શયદાપે .ખુમારે ગુલશન.
બા.ગયોંસે હય લુટા બા.ગે પયમ્બર રનમેં,
.કતરએ આબકો તરસે હય ગુલેતર રનમેં.

બન્દએ પરવર દિગારમ ઉમ્મતે અ.હમદ નબી,
દોસ્તદારે ચાર યારમ તાબ ઔલાદે અલી.
મ.જહબે હનફિયા દારમ મિલ્લતે .હ.જરત .ખલીલ,
ખા.ક પાએ ગૌ.સુલ અ.ા.જમ .જેર પાએ હરવલી.

તા. ૧૭ .જીલહજ સને
૧૩૩૦ હિજરી
તા. ૨૭-૧૧-૧૯૧૨.

એમ. એસ. મુન્શી,

નવસારી.